

Georganiseerd overleg Sector Defensie
Algemeen Personeelsbeleid (AP)

CAOP
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Inlichtingen: Rob Dircke
Telefoon: 06 – 83 57 38 03
E-mail: r.dircke@caop.nl
Datum: 4 februari 2020
Bijlage(n):
Ons kenmerk AP/20.0060
Zaaknummer: G.1.03

**Verslag van de vergadering van de werkgroep Algemeen Personeelsbeleid (AP)
op 10 januari 2020 van 11.00 uur tot 16.20 uur in de Baljuwzaal, CAOP, Lange Voorhout 13 in Den Haag.**

Aanwezig:

Van de zijde van Defensie: S. Pijpstra (voorzitter), A.S. de Kleijn, B. Jansen, A. Lankhorst, F. van de Hoef,
E. Dekker

Van de zijde van de centrales: J. van Hulsen (AC), R. Schilperoort (ACOP), S. Hop (CCOOP), T. Van Leeuwen (CMHF).

Van de zijde van het secretariaat: T.R.A. Dircke (CAOP).

Agenda

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda.
2. AV-akkoord 2018-2020 MR uitwerking (SOD/19.00744, SOD/19.00426 + bijlagen 2, 3 en 4).
3. Rondvraag en sluiting.

Agendapunt 1: opening, mededelingen en vaststellen agenda.

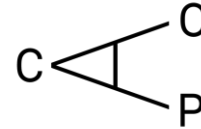
De voorzitter opent de vergadering om 11.00 uur en heet iedereen welkom.

Het is de heer Hop opgevallen dat ook de AMvB's op de agenda staan en tevens dat er twee SOD-stukken staan vermeld terwijl het om een vergadering van de WG AP gaat. De voorzitter wijst erop dat hierover ook al mailverkeer is geweest en licht toe dat de AMvB's ter ondersteuning van deze vergadering zijn vermeld. De MR heeft volgens spreekster inderdaad ten onrechte een SOD-nummer gekregen, dit dient een AP-nummer te zijn. De heer Hop vervolgt dat de aangeboden MR-tekst in zijn optiek geheel niet voldoet aan de gemaakte afspraken. Er zou een specifiek stuk worden aangeboden en nu is er een stuk met kleurmarkeringen geleverd. De voorzitter antwoordt dat ook hierover al per mail is gecommuniceerd. In het laatste SOD is afgesproken om de MR in de WG AP te bespreken voor zover de inhoud niet is gerelateerd aan de AMvB-tekst zodat er toch voortgang wordt geboekt. De kleurmarkeringen zijn in de MR aangebracht om het voor alle leden overzichtelijk te houden. De zwarte tekstblokken zijn niet aan de AMvB gerelateerd en zullen hier worden besproken. Spreekster informeert of er mensen zijn die dit anders willen afspreken. De heer Schilperoort begrijpt de heer Hop wel omdat het gemakkelijker vergadert als er losse stukken worden geleverd. Spreker kan er echter wel mee uit de voeten als de zwarte delen worden behandeld, als aan het einde van de bespreking maar wordt vastgesteld dat deze onderdelen niet hoeven te wachten op de afhandeling van de andere teksten. Zodoende wordt voorkomen dat de geaccordeerde onderdelen onnodig blijven liggen en kunnen ze worden doorgevoerd net zoals dat bij de bespreking van de pensioenpremie is gegaan. Bovendien kan dat bij de MR zonder wetgevingstraject gebeuren.

De voorzitter ziet de MR echter als één regeling die een totaalpakket bevat als uitwerking van het AV-akkoord waarop de heer Schilperoort erop attendeert dat er meerdere MR-ren worden gewijzigd.

De heer Schwab licht toe dat de MR-laag het totaal van de wijzigingen bevat die op MR-niveau voortvloeien uit het AV-akkoord. Daarbij zijn sommige onderdelen afhankelijk van onderdelen die in de AMvB-laag zitten en kunnen derhalve niet in dit overleg worden afgehandeld. De heer Schilperoort heeft gesteld dat de niet-AMvB gebonden punten alvast kunnen worden doorgevoerd maar spreker wijst erop dat 85% daarvan al is doorgevoerd omdat het enkel om verhogingen van bedragen ging. Als dat niet zou gebeuren zouden bijvoorbeeld ook de salarissen niet meteen kunnen worden verhoogd. Spreker concludeert dat het los vaststellen van onderdelen van de MR op een enkele uitzondering na geen inhoudelijk effect heeft. De heer Schilperoort repliceert dat juist de andere onderdelen, zoals het ophogen van de ZZF-dagen, vorig jaar al niet goed is gegaan. Daarom heeft hij een voorkeur voor het alvast invoeren van de MR-onderdelen die niet van de AMvB afhankelijk zijn en waarover men het eens is. De heer Van Hulsen steunt de heer Schilperoort hierin, ook al zijn het maar mutaties van bedragen. Mocht worden besloten om dit niet te doen dan heeft spreker daar, in reactie op hetgeen de heer Schwab zojuist heeft gezegd, een serieus probleem mee. Hij wijst erop dat er een P & O Flash is uitgegaan waarin staat dat de mutaties in de VROB-regeling, vooruitlopend op de regelgeving zullen worden geïntroduceerd en vervolgens is er nog een P & O flash uitgegaan waarin staat dat het opleidingsbudget niet per 01-01-2020 zal worden ingevoerd omdat de regelgeving nog niet klaar is. De voorzitter wijst erop dat ook aan de zijde van Defensie op dat laatste punt met verbazing is gereageerd. De heer Van Hulsen vervolgt dat de afspraak is dat begunstigende bepalingen, vooruitlopend op de regelgeving en zo nodig bij wijze van voorschot, meteen zouden worden doorgevoerd. Spreker heeft overigens geconstateerd dat dit de afgelopen periode ook consequent is gebeurd. Bij het toch al gevoelig liggende scholingsbudget voor burgers gebeurt het vervolgens echter niet en dit kan hij niet goed plaatsen. De heer Schwab geeft aan dat dit geen probleem is bij regelingen en teksten die in confesso zijn, echter indien er nog teksten liggen waarover nog wordt gediscussieerd wordt het lastig om zaken al in te voeren gelet op het risico dat er vervolgens toch nog een andere invulling aan wordt gegeven. Hierop reageert de heer Van Hulsen met de opmerking dat bij de aanpassing van artikel 9, lid 4 VROB sprake was van een tekst die niet in confesso was en nog steeds niet is maar dat de wijziging wel in uitvoering is gebracht, spreker kan dit niet met elkaar rijmen. De heer Schwab kan de heer Van Hulsen hierin wel volgen en geeft aan dat het van belang is om hierover bij toekomstige operaties van tevoren duidelijke afspraken te maken. De heer Hop geeft nogmaals aan een heel ander stuk te hebben verwacht, juist om dergelijke discussies te voorkomen. Hij is het eens met de heer Van Hulsen waar deze heeft gesteld een andere lijn van denken te hebben dan wat er feitelijk is gebeurd. Desgevraagd door de voorzitter geeft spreker aan nu wel akkoord te gaan met het bespreken van de zwarte teksten. De heer Hop merkt in zijn algemeenheid op het wenselijk te vinden dat teksten bestemd voor de P & O-Flash, die te maken hebben met zaken als de MR's en AMvB's en waarover met elkaar wordt gediscussieerd, voorafgaand aan publicatie aan een quick scan door partijen worden onderworpen teneinde consensus over de inhoud te bereiken. Spreker merkt op dat er zowel leden als P & O-functionarissen kenbaar maken publicaties niet altijd te kunnen volgen. Hier zal gezamenlijk nog naar worden gekeken. De heer Van Hulsen vindt

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

dat nu de aanpak in ieder geval niet goed is en hij wil dit voor een volgende keer anders aanpakken. Daarnaast vindt spreker dat de kwestie met betrekking tot het opleidingsbudget gewoon in 2019 had moeten worden afgerond, dan had men nu niet met de problemen gezeten en was er geen discussie geweest over de juistheid van de P & O-Flash. De heer De Kleijn wijst erop dat men deze keer juist erg snel heeft gehandeld want de centrales hebben op 30-07-2019 de eerste versie van de AMvB en de MR al ontvangen, nog voordat het onderhandelaarsresultaat was getekend. De intentie om hierop snel door te pakken was er daarom zonder meer, de praktijk bleek echter weerbarstiger. De wens om alles zo snel mogelijk te regelen blijft bij Defensie aanwezig. De heer Schilperoort vindt dat partijen hier een andere les uit moeten trekken: ervoor zorgen dat partijen niet pas op één dag voor het reces klaar zijn met de AV-onderhandelingen. Deze mening wordt met spreker gedeeld.

De heer Hop wijst er verder op dat er ook nog een SOD-stuk op de agenda staat dat als eerste moet worden behandeld terwijl het SOD-overleg is geschorst, dit maakt de zaken er niet duidelijker op hetgeen de voorzitter beaamt. Daarnaast geef spreekster aan dat er nog een brief d.d. 23-12-2019 van de CCOOP ligt met het voorstel om de buitenlandvoorzieningen uit het AV-akkoord te bespreken in een volgende WG AFR of in het SOD. Aangezien deze voorzieningen in de MR zijn opgenomen stelt de voorzitter voor om de brief te bespreken bij de behandeling van de MR in de WG AP. De heer Hop repliceert dat de bespreking van buitenland en bedragen altijd in de WG AFR dient te gebeuren, los van de vraag of er sprake is van een AMvB of MR-discussie hierover. De voorzitter antwoordt dat het gaat over de uitwerking van het AV-akkoord en dat partijen zijn overeengekomen dat de uitwerking daarvan en van de MR in de WG AP zullen plaatsvinden. Als er delen in de WG AFR worden besproken dan blijven die mogelijk weer liggen. Er wordt afgesproken eerst de MR te bespreken en om als er tijd overblijft de brief van de CCOOP te bespreken¹.

Agendapunt 2: AV-akkoord 2018-2020 MR-uitwerking (SOD/19.00744, SOD/19.00426 bijlagen 2, 3 en 4, alleen de zwarte teksten).

Hoofdstuk 1: wijzigingen met ingang van 01-10-2018.

Artikel 1.1 (SBK 2016-2018).

De heer Schilperoort merkt naar aanleiding van dit artikel op dat nu de MR weliswaar wordt behandeld maar in het AV-akkoord is naar aanleiding van deze afspraak nog overeengekomen dat partijen gaan spreken over het flankerende beleid. Spreker vreest dat er nu wel over het SBK wordt gesproken en dat het flankerende beleid pas op een veel later tijdstip aan de orde komt. Daarom verzoekt hij om in de volgende WG AP met elkaar te bespreken over wat er als flankerend beleid rond de verlenging van het SBK zal worden gehanteerd. De voorzitter haalt de bijbehorende tekst uit het AV-akkoord aan: 'Sociale partners zullen afspraken maken over het hierbij behorende flankerende beleid', en dat is inderdaad nog niet gebeurd. Desgevraagd door de voorzitter geeft de heer Schilperoort als voorbeeld van te maken afspraken dat er geen stafadjudanten meer worden aangemaakt en ook geen vergelijkbare P-afspraken. De heer Van Hulsen brengt naar voren dat dit voor meer onderwerpen moet worden geregeld, zoals de welkom terug-regeling, de loopbaanbegeleiding van burgerpersoneel, de instroompool et cetera. Op zijn verzoek worden de desbetreffende teksten van het akkoord doorgenomen en wordt gezien wat is blijven liggen en hoe dat zal worden opgepakt. Er wordt afgesproken om deze onderwerpen uit het AV-akkoord ter bespreking/brainstorm bij de P-maatregelen voor de WG AP op 18-02-2020 te agenderen.

De tekst van artikel 1.1 MR is akkoord.

Hoofdstuk 2: wijzigingen met ingang van 01-01-2019.

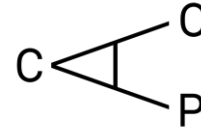
Artikel 2.2 (wijziging Inkomstenregeling militairen)

C. Art 27 (aanvullende WUL-compensatie).

Dit wordt, aldus de voorzitter, al op deze manier uitgevoerd. De heer Van de Hoef geeft aan dat er op 07-05-2019 een brief aan de WG AFR is gestuurd over de uitleg van de uitvoering van de VUT-WUL-compensatie en het voorstel voor structurele inbedding in de MR-laag (brief.nr. AFR/19.00253 met bijlage inzake MR-wijzigingen). In de nu voorliggende MR-tekst staat het beter uitgelegd dan in genoemde brief, de debrutering wordt in deze MR-laag benoemd

¹ Noot secretaris: dit punt is niet verder besproken in deze vergadering.

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

met het juiste bedrag erbij terwijl in de brief nog naar het inmiddels vervallen debruteringsartikel werd verwezen. De weergave in de MR is de juiste tekst. De heer Schilperoort informeert of de debrutering de vermindering van het pensioen op basis van een jaarbedrag inhoudt hetgeen door de heer Van de Hoef wordt bevestigd. Het gaat om een bedrag van € 762,51 oftewel 12 x 63,46 (artikel 27 lid 1, debrutering).

De heer Schilperoort geeft aan dat lid 2 (maandelijkse uitkering als compensatie gevolgen WUL) op de lange termijn niet zo zou moeten blijven en stelt voor om bij de bespreking van het loongebouw hier een oplossing voor te realiseren. Hiermee zijn partijen het eens en de heer Van de Hoef wijst erop dat dit ook zo in de genoemde brief is voorgesteld. Verder geeft hij aan dat de vermelding van inkomens van meer dan € 999.999 om technische redenen in de tabel terecht is gekomen en in de praktijk niet voorkomt. De heer Hop informeert wanneer genoemde brief is behandeld waarop de heer Van de Hoef antwoordt dat er geen behandeling heeft plaatsgevonden.

De tekst van art. 27 is akkoord.

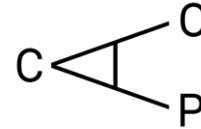
Artikel 2.4 (ingevoegd hoofdstuk 4a, ontslag, VV Uitvoeringsregeling AMAR)

Er wordt een hoofdstuk 4a toegevoegd en het tekstvoorstel voor artikel 4a:1, uiterste keuzemoment aanvraag ontslag oude diensteinderegeling oDer (uitvoering artikel 39a, eerste tot en met vijfde lid, AMAR wordt besproken.

De heer Schwab licht toe dat dit artikel gaat over de einddatum van 31-12-2019 voor de keuze voor oDer en nDer. Spreker gaat er vanuit dat door alle bekendstellingen en voorlichting iedereen die had willen kiezen hiervan op de hoogte. Volgens spreker is het vastleggen hiervan in de MR is slechts een formalisering van een voldongen feit.

Het valt de heer Van Hulsen op dat er twee keer 31-1-2019 in deze bepaling staat en als de heer Schwab met zijn opmerking op lid 2 doelde dan is spreker het met hem eens. Deze doelgroep is benaderd en heeft voorlichting gehad en in beginsel zullen deze mensen allen op de hoogte zijn en een weloverwogen keuze hebben kunnen maken. Bij lid 3 ligt dit volgens spreker anders want de wijze waarop deze tekst is geformuleerd is niet gelijk aan wat is afgesproken. Ook betwijfelt hij of het beeld van de mensen is zoals het hier nu staat. Volgens de heer Van Hulsen luidt de afspraak dat militairen die al eerder een keuze hebben gemaakt eenmalig de gelegenheid krijgen om hun keuze te herzien. Bij een keuze voor oDer geldt een opzegtermijn van drie maanden, deze wordt in een overeenkomst vastgelegd en is onherroepelijk. Daarbij is nergens de datum 31-12 genoemd en spreker kan zich voorstellen dat militairen die deze tekst lezen en die nog een jaar of vier, vijf, zes of zeven te gaan hebben, denken dat het moment van herroepen ook op een later moment dan 31-12 kan worden gelegd. Ook de voorzitter meent dat inderdaad geen datum was genoemd. De heer Schilperoort voegt hier aan toe dat er ook niet is gesproken over het intrekken van een aanvraag maar dat de militair zijn keuze mag herzien. Het begrip aanvraag kan de indruk wekken dat de keuze nog niet is afgedaan, er is sprake van een keuzemoment. De heer Schwab licht toe dat het niet indienen van een aanvraag ook een keuze inhoudt. Spreker ziet het hebben van een keuze als een inwendige afweging, deze blijkt bij oDer uit het indienen van een aanvraag voor oDer en als deze aanvraag niet wordt ingediend dan betekent dat een keuze voor nDer. De heer Schilperoort geeft aan dat veel mensen de aanvraag al hebben ingediend en dat deze inmiddels is gehonoreerd waarmee er sprake is van een besluit. Indien de aanvraag nu wordt ingetrokken blijft het besluit in stand. De heer Schwab repliceert dat er staat dat, als er een aanvraag voor oDer is ingediend, deze kan worden ingetrokken waardoor diegene onder nDer valt. De heer Schilperoort vindt dat is afgesproken dat de *keuze* mag worden herzien. Geen aanvraag indienen betekent volgens spreker het automatisch kiezen voor de nDer omdat dat de default is, en die zou iemand ook nog kunnen willen herzien.

Volgens de heer Hop waren er twee groepen. Eén groep had voor 31-12-2019 zijn keuze al moeten maken (lid 2) en daarvan is toen gezegd dat zij nog eenmalig kunnen herzien in verband met de extra aanspraak. Daarnaast is er een groep waarover is afgesproken dat het de ontslagdatum min drie jaar was. Daar zaten ook al mensen bij die hun keuze hadden gemaakt en de afgelopen maanden kenbaar hadden gemaakt deze te willen herzien. Zij kregen per omgaande een beschikking inhoudende dat ze hun eenmalige keuze al hebben gemaakt. Spreker specificeert dat deze groep kenbaar had gemaakt de keuze juist te willen herzien binnen drie jaar voor oDer, en daar zaten ook mensen bij die bijvoorbeeld in 2033 stoppen. Volgens de heer Hop staat dit nu niet goed in de tekst of is het in de uitvoering niet goed ingedaald. Er is naar deze groep gecommuniceerd dat iedereen die na 2023 komt drie jaar daarvoor zijn keuze kenbaar mag maken en dan moet dat ook zo worden opgeschreven. Of al een keuze was gemaakt is niet relevant omdat dat nog tot drie jaar voor die tijd kan.

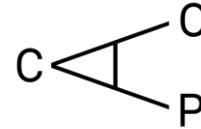

De heer Schilperoort kan begrijpen dat zaken in de uitvoering mis gaan omdat ze niet goed zijn vastgelegd in een MR en vindt dat het nu dan wel goed moet worden vastgelegd. Spreker heeft echter eerst nog een opmerking over lid 1 waarin wel wordt gesproken over de oude diensteinderegeling terwijl nergens is vastgelegd wat deze inhoudt. Daarom stelt spreker voor om bij de begripsbepaling op te nemen wat de oude en de nieuwe diensteinderegeling inhouden met een verwijzing naar waar de militair onder valt, welke artikelen van toepassing zijn enzovoort. Nu wordt er noch in de AMvB, noch in de MR een definitie van deze begrippen gegeven. In lid 3 zou na 'leeftijdsontslag' moeten worden toegevoegd *op basis van de oude diensteinderegeling*. Dan heeft de militair nog tot drie maanden voor zijn leeftijdsontslag de gelegenheid om de keuze te maken. Volgens de voorzitter kan worden gesproken van 'de militair die al een keuze heeft gemaakt' waarop de heer Schwab herhaalt dat deze *zelf*de keuze maakt. De enige manier waaruit de keuze kan blijken is door het indienen van een aanvraag voor oDer. Daarmee is de heer Schilperoort het niet eens; wat hier kan worden neergezet is 'de militair die voor 1 augustus 2019 een keuze heeft gemaakt voor de oude of de nieuwe diensteinderegeling kan deze keuze intrekken door het indienen van een verzoek en dat verzoek zal worden toegekend.' Hierop vraagt de heer Schwab hoe dan de keuze kenbaar kan worden gemaakt voor de nieuwe diensteinderegeling. De heer Schilperoort verschilt op dit punt fundamenteel van mening met de heer Schwab waar deze denkt dat de militairen dan al een verzoek gaan doen voor de nDer en dat doen ze volgens spreker niet. Wat ze moeten doen is vragen om de keuze te herzien en deze weer op default te zetten totdat de keuze wordt gemaakt. Het tekstvoorstel leidt er, aldus spreker, en dat is ook waar de heer Hop op heeft gewezen, toe dat de uitvoering P & O concludeert dat er een keuze voor de nDer is gemaakt. De bedoeling was volgens de heer Schilperoort dat de militair met zijn keuze mag wachten tot drie jaar voor zijn leeftijdsontslag. Nu wordt er met het verzoek om te herzien in feite een definitieve keuze voor nDer gemaakt en dat is volgens spreker niet conform de gemaakte afspraken. De heer Schwab reageert met de opmerking dat hij dit wel zo heeft opgevat waardoor hij op dat punt hij deze afspraak anders interpreteerde dan de heer Schilperoort. Laatstgenoemde geeft aan dat er geen sprake kan zijn van het meteen maken van een definitieve keuze. De militair mag terugkomen op de gemaakte keuze en teruggaan naar de default en eventueel drie jaar voor het LOM zijn keuze opnieuw maken. Hiervoor was lid 2 ook nodig omdat er militairen waren die al binnen de termijn van drie jaar zaten en voor deze groep is afgesproken dat zij voor 31-12-2019 hun keuze bekend dienden te maken. De voorzitter is het met de uitleg van de heer Schilperoort eens, de herziening is niet hetzelfde als het maken van een definitieve keuze. De heer Schilperoort vindt dat er wel iets moet worden vastgelegd over het herzien van de keuze waarbij wordt aangegeven dat deze mogelijkheid bestaat en op welke wijze er gebruik van kan worden gemaakt.

De passage in het derde lid luidend 'maar uiterlijk tot 31 december 2019' wordt geschrapt. Verder heeft het in lid 3 genoemde 'intrekken van de aanvraag' volgens de heer Schilperoort niet tot gevolg dat een genomen besluit vervalft. Er wordt afgesproken dat er een zin wordt toegevoegd om te bewerkstelligen dat ook het besluit op de inmiddels gehonoreerde aanvraag wordt ingetrokken.

De heer Schilperoort geeft aan dat de datum 1 augustus 2019 in lid 3 niet correct is. Dit is de datum die geldt als van het AV-akkoord wordt uitgegaan. De datum van het akkoord ligt namelijk later dan de datum van het akkoord dat op 30-07-2019 is ondertekend. Het risico bestaat dat er mensen zijn die niet op tijd kennis hebben kunnen nemen van het AV-akkoord waardoor ze in de problemen komen. Spreker voorziet dat hiervoor een bijzondere commissie (BCO) nodig zou zijn, dit voorkomt hij liever door een datum te kiezen die zodanig veel later is dat niet kan worden gesteld dat belanghebbenden geen kennis van deze bepaling hadden kunnen nemen. De heer Van Hulsen denkt aan de datum van inwerkingtreding van de MR als mutatedatum, een andere optie is voor spreker 01-01-2020. Bij deze datum zijn er sinds de ondertekening van het akkoord in ieder geval een aantal maanden verstreken waarin belanghebbenden kennis van deze bepaling hebben kunnen nemen. De heer Schilperoort vindt 01-01-2020 een goede optie. Verder is men het er over eens dat de eenmaligheid in lid 3 wordt opgenomen, dit staat ook duidelijk in het AV-akkoord.

De heer Hop informeert of nu niet wordt gesproken over degenen waar lid 2 op ziet (2020, 2021 n 2022) hetgeen wordt bevestigd. Spreker begrijpt dat het gaat over de groep vanaf 2024 waarover is afgesproken dat deze teruggaat naar de default min drie jaar en hij leidt hieruit af dat deze mensen de keuze alsnog kunnen maken. De heer Schilperoort stelt hierop dat belanghebbenden de mogelijkheid hebben om hun keuze voor de oDer te herzien en als ze dat doen inderdaad terugvallen op de default. Volgens de heer Van Hulsen zijn er twee categorieën: degenen die een keuze hebben gemaakt en degenen die nog geen keuze hebben gemaakt. De laatste categorie kan nog een keuze maken en valt dan onder lid 1, degenen die al een keuze hebben gemaakt krijgen éénmalig de gelegenheid om daarop terug te komen en vallen onder lid 3.

De indruk bestaat dat de termijn van drie maanden jaar in lid 3 niet in overeenstemming is met de gemaakte afspraken en dat dit drie jaar zou moeten zijn. De heer Schwab licht toe dat voor alle militairen nu in principe de nDer geldt. Voor de militairen die op de oDer de dienst willen verlaten geldt dat ze dit tot drie jaar voor hun oDer datum kunnen aanvragen. Indien er geen aanvraag wordt gedaan dan gaat men er op nDer uit, dit is altijd een latere datum. Volgens de heer Schilperoort geldt voor degenen die geen keuze hebben gemaakt de nDer en voor degenen die wel een keuze hebben gemaakt de oDer. Indien de laatstgenoemde categorie drie maanden voor oDer-datum de keuze herziet dan wordt teruggevallen in de default en derhalve de nDer. Dit dient volgens spreker toch drie *jaar* te zijn in plaats van drie maanden. Hiermee is men het eens. Volgens de heer Van de Hoef kan volgens de tekst zoals die nu is geformuleerd degene die voor oDer heeft gekozen alleen nog maar intrekken waarmee diegene in de default en dus de nDer terugvalt.

Partijen zijn het inhoudelijk eens over dit artikel. Er wordt afgesproken dat de heer Schwab op basis van hetgeen is besproken tijdens de lunchpauze een aangepast tekstvoorstel zal formuleren dat meteen wordt besproken. De uitkomst daarvan wordt hier genoteerd zodat het verslag een logische volgorde behoudt.

Er is een nieuw tekstvoorstel geformuleerd luidend (aanpassingen in rood):

Artikel 4a:1 Uiterste keuzemoment aanvraag ontslag oude diensteinderegeling (uitvoering artikel 39a, eerste tot met vijfde lid, AMAR)

1. De aanvraag, bedoeld in artikel 39a, eerste tot met vijfde lid van het AMAR, moet uiterlijk drie jaar voor de datum van leeftijdsontslag op grond van de “oude” diensteinderegeling zijn ingediend.
2. De militair voor wie de datum leeftijdsontslag, bedoeld in het eerste lid, valt in 2019, 2020, 2021 of 2022 moet de aanvraag, bedoeld in artikel 39a, eerste tot met vijfde lid van het AMAR, uiterlijk 31 december 2019 hebben ingediend.
3. De militair die vóór 1 januari 2020 een aanvraag als bedoeld in het eerste lid heeft ingediend kan de aanvraag of gehonoreerde aanvraag eenmalig intrekken tot drie jaar voor de voor hem op basis van de “oude” diensteinderegeling geldende datum van leeftijdsontslag.
4. Onder “oude diensteinderegeling” wordt verstaan: de artikelen 39a t/m 39 d van het Algemeen militair ambtenarenreglement, zoals die artikelen luiden vóór 1 januari 2017.

De heer Schilperoort betwijfelt of het wel handig is om een definitie voor oDer in het nu voorgestelde lid 4 op te nemen omdat de kans bestaat dat deze term meerdere keren in de regeling voorkomt. Spreker ziet liever dat dit bij de begripsbepalingen wordt opgenomen. Volgens de heer Schwab is dit het enige artikel waarin dit begrip voorkomt en er wordt afgesproken om lid 4 toe te voegen.

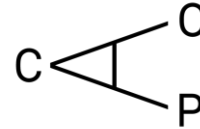
De voorgestelde tekst is akkoord.

Artikel 2.5 (wijziging art. 1 onderdeel h Voorzieningsstelsel buitenland defensiepersoneel)

De heer Schwab licht toe dat de standaard netto Nederland is aangepast aan het nieuwe pensioenstelsel. Volgens de heer Schilperoort vallen door de omnummering de oude leden k (spaarloonregeling) en l over het IP-aanvullingsplan weg en hij vraagt zich af dit wel terecht is aangezien deze regelingen nog altijd bestaan. De heer Schwab antwoordt dat de spaarloonregeling niet meer bestaat waarop de heer Schilperoort stelt dat dit niet voor het IP-aanvullingsplan zal gelden, gelet op het gegeven dat veel mensen hiervoor hebben gekozen. Deze vraag kan niet meteen worden beantwoord en Defensie zal dit nagaan en terugkoppelen naar de WG AP.

De heer Hop wijst erop dat bij het nieuwe onderdeel l staat vermeld ‘het maximum bedrag algemene heffingskorting en het resultaat vermenigvuldigd met de factor van 1,1’. Volgens spreker was dit voorheen het hele standaard Nederland netto. Hij vraagt zich af hoe hij deze bepaling nu moet lezen en informeert of deze bepaling alleen voor de gehuwde militair geldt. Daarnaast vraagt spreker zich af of met ‘het resultaat’ alleen wordt bedoeld op het maximum bedrag van de algemene heffingskorting of dat het toch om het hele standaard Nederland netto gaat. De heer Schwab licht toe dat het als volgt moet worden gelezen: voor de militair gelden de onderdelen a t/m k en voor de gehuwde militair komt er nog iets bij in de vorm van onderdeel l.

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

De heer Schilperoort herinnert zich dat lid 1 vroeger het standaard netto Nederland was en dat dit liep tot sub c. Nu zijn d en e toegevoegd omdat er onderdelen bij zijn gekomen en tevens zijn er onderdelen weggevallen. Op voorstel van de voorzitter wordt afgesproken dat in de pauze wordt nagegaan hoe het zit met de vervallen onderdelen van het artikel (k + l). De heer Schwab licht de uitkomst toe: uit de van de heer Eveleens van Defensie verkregen uitleg houdt in dat deze onderdelen zijn geschrapt omdat de tekst ('er wordt geen rekening gehouden met') overbodig is gebleken en dat ook altijd is geweest.

Er wordt akkoord gegaan met het tekstvoorstel.

*** PAUZE 12.05 - 12.35 UUR ***

Hoofdstuk 4: wijzigingen met ingang van 1 juli 2019

Artikel 4.1 (wijziging artikel 5 Inkomstenregeling burgerlijke ambtenaren Defensie, IRBAD)

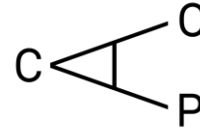
De voorzitter geeft aan dat artikel 4.1 (lid 4) gaat over werken onder bezwarende omstandigheden. Spreekster licht toe dat de teksten binnen Defensie met onder andere de bedrijfsartsen gedeeld. Vanuit deze beroepsgroep is kenbaar gemaakt dat zij zich niet kan vinden in deze tekst omdat de artsen niet in de rol willen zitten dat zij een go of no go moeten geven over het meer dan 360 uur werken. Er zijn hiertegen ernstige bezwaren gemaakt. De heer Van Hulsen informeert naar de reden hiervoor waarop de heer Schwab antwoordt dat de artsen zich hiertoe niet bevoegd achten. Spreker specificeert dat het geven van een arbeidsvoorwaardelijk advies zich niet verhoudt tot de onafhankelijke positie van de bedrijfsarts en in strijd is met hun protocol beroepsethiek. Daarnaast vinden de artsen het niet aanvaardbaar dat zij een oordeel zouden moeten kunnen geven over het 361ste uur terwijl zij over de eerste 360 uur geen uitspraak hebben gedaan. De medewerkers waar het om gaat zijn van tevoren niet gekeurd om te beoordelen of ze de werkzaamheden wel aankunnen waardoor het moeilijk is om over het 361ste uur een oordeel te geven.

De heer Schilperoort liep hier ook al tegenaan toen hij de tekst las. Er staat nu dat de arts één keer een uitspraak moeten doen waarna de medewerker voor de rest van zijn loopbaan het werk onder bezwarende omstandigheden zou mogen doen. Volgens spreker hadden partijen bij dit onderwerp voor ogen dat per jaar van degenen die dit werk doen en daarbij over de 360 uur gaan, zou worden beoordeeld of dit verantwoord was. Bij de discussie over de duiktoelage die in de WG AFR wordt gevoerd is gesproken over een medische norm die niet mag worden overschreden en spreker heeft daar een beeld bij. Maar als de 360 uur al boven een medische norm zit dan is dit niet goed gegaan. Spreker neemt aan dat er ook een medisch norm bestaat voor dit soort werkzaamheden en als de arts zegt dat de medewerker deze helemaal niet mag verrichten dan moet er meteen mee worden gestopt.

De voorzitter leest het standpunt van de beroepsgroep bedrijfsartsen voor. Ze hebben gezamenlijk het standpunt ingenomen in relatie tot de rol die de bedrijfsarts zou moeten hebben bij de zorg voor werknemers die werken onder bezwarende omstandigheden. Dit standpunt wordt gesteund door de artsenfederatie Koninklijke Nederlandse Maatschappij ter bevordering van de Geneeskunst (KNMG) en de Nederlandse Vereniging van Arbeids- en Bedrijfsgeneeskunde (NAB). Dit standpunt is als volgt: de nu toegekende rol van de bedrijfsarts als beoordelaar naar het verrichten van 360 uren arbeid onder bezwarende omstandigheden is in strijd met de professionele autonomie en de beroepscode van de bedrijfsartsen van de zorgverlener. Met het verstrekken van legitimiteit voor het wel of niet overschrijden van deze 360-urennorm verliest de bedrijfsarts zijn of haar positie als onafhankelijk expert en adviseur. Werkgever en werknemer zijn beide op de hoogte van de gezondheidsrisico's en accepteren dat dit de eerste 360 uur een arbeidsrechtelijke aangelegenheid is. De bedrijfsgeneeskundige waarde van het advies als een uur langer gewerkt wordt is nihil. De risico's zijn bij aanvang immers al bekend. Wanneer aan gemaakte afspraken vastgehouden moet worden (*zoals het nu in het tekstvoorstel staat*) leidt de huidige voorgestelde wijze van de EMR niet tot het gewenste resultaat en zal de beroepsgroep op grond van haar professionele autonomie geen verklaring opstellen en afgeven over de geschiktheid van de werknemer voor zijn of haar werkzaamheden.

De heer Van Hulsen geeft aan bij het eerste punt van de artsen nog wel een zeker gevoel te hebben. Hij heeft er begrip voor dat de artsen uit hun rol vallen als ze ja of nee moeten zeggen. Normaliter adviseren zij de commandant die uiteindelijk verantwoordelijk is voor het opdragen van de werkzaamheden, of het verstandig is om de medewerker verder in te zetten. In die situatie dan vervult de arts een adviesrol. Echter, gehoord hebbende wat er verder door de artsen is gesteld over het geven van een advies over het 359ste, 360ste en het 361ste uur, vindt spreker het een stuk

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

ingewikkelder worden. De heer Schilperoort leidt uit de tekst af dat het zelfs al lastig wordt om te adviseren over één uur. Volgens spreker geven de artsen aan in het geheel geen uitspraak te willen doen over de vraag of de werkzaamheden überhaupt wel onder de verzwarende omstandigheden mogen worden uitgevoerd. Als dat het geval is dan hebben partijen een serieus probleem. De voorzitter merkt op dat het er om gaat dat er geen nulmeting voorhanden is, zoals dat bij PMO-testen bijvoorbeeld wel het geval is. Er wordt niet van begin af aan beoordeeld of de medewerker wel geschikt is maar er wordt gevraagd of iemand na 360 uur het werk nog wel aankan. Dit lijkt voor de artsen een vorm van willekeur in te houden.

De heer Van Hulsen kan zich nog wel vinden in het aanpassen van de tekst met betrekking tot het geven van een advies. Hij stelt echter wel als harde eis dat moet worden vastgelegd hoe wordt voorkomen dat er een vorm van ongebreidelde inzet van de medewerkers ontstaat. Het hoeft wat spreker betreft echter geen ja/nee-beoordeling bij 360 uur te zijn. De heer Schilperoort denkt aan het jaarlijks keuren van de medewerkers waarbij ze ten minste fysiek worden gekeurd om te beoordelen of ze de werkzaamheden kunnen blijven doen. De heer Schwab wijst in dit verband op artikel 56 Bard waarin is bepaald dat de medewerker die onder gevaarlijke omstandigheden werkt zelf om een oordeel van de bedrijfsarts kan vragen en ook dat de commandant de medewerker naar de bedrijfsarts kan sturen. De heer Van Hulsen wijst erop dat partijen in dit geval de meeste bedenkingen hadden bij de rol van de commandant, zeker als het de C-DMI betreft want daar ging de discussie met name over.

De heer Schilperoort oppert om vast te leggen dat de commandant, alvorens hij een besluit neemt over de voortzetting van de werkzaamheden, eerst de medewerker de keuring moet laten ondergaan. Dan hoeft de bedrijfsarts geen uitspraak te doen over de vraag of er meer dan 360 uur kan worden gewerkt en dan is er wel een rapport van de arts voorhanden waarin staat wat de gezondheidstoestand van de medewerker is. Daarmee wordt ook voorkomen dat de medewerker, indien hij aandoeningen in de loop van de tijd ontwikkelt zonder dat hij daar erg in heeft, toch zwaar belastend werk blijft verrichten met alle risico's van dien.

De heer Van Hulsen vindt dit een erg ingewikkelde constructie. Hij geeft aan dat voor partijen tot op heden het werken tot 360 uur geen punt van discussie was en er is getracht het overschrijden daarvan te begrenzen. De vertaling daarvan lijkt nu te worden dat mensen die nu nog 360 uur werken die grens helemaal niet meer mogen overschrijden en daar heeft spreker moeite mee omdat dan erg ver wordt afgeweken van de tekst waartegen het personeel ja heeft gezegd. Dit is niet wat de heer Schilperoort impliceerde, hij ziet het juist als een oplossing om medewerkers die onder bezwarende omstandigheden werkzaamheden verrichten jaarlijks te laten keuren. De heer Van Hulsen vraagt wat er dan moet gebeuren als de medewerker wordt afgekeurd waarop de heer Schilperoort stelt dat dit beter is dan dat er wordt doorgewerkt en de medewerker daar gezondheidsschade van ondervindt of erger. Het is volgens spreker juist belangrijk dat kan worden beoordeeld of iemand de zware werkzaamheden nog wel kan verrichten. Een afkeuring daarvoor betekent volgens hem niet automatisch dat de medewerker niet meer voor Defensie zou kunnen werken.

De heer Hop vindt het vervelend dat er een afspraak met de werkgever is gemaakt waarvan nu blijkt dat partijen die niet kunnen nakomen. Wat spreker betreft is er helemaal geen discussie over het werken van meer dan 360 uur: die mag de medewerker in principe niet uitvoeren. Vervolgens is ingestemd met een uitbreiding daarvan maar daarvan mist spreker in de tekst de overeengekomen absolute bovengrens. En nu blijkt dat de bedrijfsartsen niet bereid zijn om aan deze opzet mee te werken. De voorzitter geeft aan dat de artsen hebben aangegeven niet te *kunnen* meewerken waarop de heer Hop nogmaals vaststelt dat er dus een afspraak is gemaakt die niet kan worden nagekomen. De voorzitter merkt naar aanleiding van deze vaststelling als nuance voor het verslag op dat partijen *gezamenlijk* een afspraak hebben gemaakt die niet uitvoerbaar blijkt te zijn. Er kan, aldus de heer Hop, nu niet iets anders worden afgesproken dan wat men in het AV-akkoord is overeengekomen waarop de voorzitter erop wijst dat gemaakte afspraken wel uitvoerbaar moeten zijn. In casu is gebleken dat dit door een formeel bezwaar van de bedrijfsartsen niet mogelijk is.

De heer Schwab geeft aan dat er in het AV-akkoord een afspraak is gemaakt en dat dergelijke afspraken vervolgens worden vastgelegd in regelgeving die vervolgens aan een uitvoeringstoets wordt onderworpen. In casu is daarbij gebleken dat één van de elementen die zijn overeengekomen niet haalbaar is waarmee de kwestie weer bij partijen op tafel terecht komt. Partijen vinden dat de bovengrens van 360 uur moet blijven omdat duidelijk was dat personeel meer uren werd ingezet. Dat laatste willen partijen niet maar als de toets van de arts wegvalt dan levert dat een perverse prikkel op omdat medewerkers de neiging zullen hebben om, met het hoog op de extra inkomsten, meer uren te werken en dat willen partijen evenmin. Vervolgens is er een voorstel van de zijde van de CEAG om de medewerkers aan een PMO

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

te onderwerpen maar dat is niet gekoppeld aan het aantal gewerkte uren maar alleen aan de gezondheidsstatus en hangt samen met de zorgplicht van de werkgever bij het blootstellen van medewerkers aan bezwarende omstandigheden. Dit is ook globaal zoals de heer Schilperoort bedoelde, hij ziet wel iets in één- of tweejaarlijkse preventieve keuring. Dit zou zoals afgesproken door een Arboarts kunnen worden gedaan en omdat Defensie zelf alleen bedrijfsartsen heeft zou er wat spreker betreft kunnen worden onderzocht of er marktpartijen zijn die deze dienst kunnen leveren. De heer Van Hulsen en de voorzitter repliceren dat dat niet nodig is omdat beide groepen artsen volgens dezelfde maatstaven van de KNMG werken.

Het lijkt de heer Schilperoort een goede optie om bij het bereiken van de grens van 360 uur de commandant, indien hij de medewerker meer uren wil laten werken op belastende omstandigheden, bij de bedrijfsarts een verzoek om een preventief geneeskundig onderzoek in te dienen. Dan hoeft de arts niet te beoordelen of de medewerker meer dan 360 uur kan werken maar alleen of de betrokken medewerker gezond is. Indien de arts adviseert dat de medewerker niet in een goede conditie is dan zal de commandant zich terdege moeten afvragen of hij de medewerker toch wil inzetten, in strijd met het medisch advies. De arts hoeft dan geen besluit te nemen of iemand meer kan werken of niet en de commandant moet uiteindelijk het besluit nemen. Deze die beschikt dan over een aantal informatiebronnen of af te wegen of hij het verantwoord vindt of niet. De heer Schwab voorziet dat zo een opzet in de praktijk er op neer komt dat de arts bepaalt of er wel of niet meer dan 360 uur wordt gewerkt. De heer Hop wijst erop dat er voorbij wordt gegaan aan het feit dat de medewerker niet verplicht is om aan deze medische keuring mee te werken. De heer Schwab licht toe dat in het derde lid van artikel 56 BARD is vastgelegd dat het hoofd van het defensieonderdeel de ambtenaar kan opdragen zich aan een onderzoek te onderwerpen als het hoofd gereede twijfel heeft aan diens gezondheidstoestand. Dit is wel twee dekken hoger dan de commandant zelf maar houdt wel in dat de ambtenaar wel kan worden verplicht zich te laten keuren.

De heer Van Hulsen vindt dat er erg ver wordt afgedwaald van het oorspronkelijke idee en voorziet bovendien dat er mensen, die in de oorspronkelijke situatie helemaal geen keuring zouden krijgen, na 360 uur worden afgekeurd voor het (verder) werken onder bezwarende omstandigheden en daarmee deze in de toekomst helemaal niet meer mogen uitvoeren. De 360 uren-toets kan wat hem betreft er dan beter uit worden gehaald maar dan dient in de communicatie naar de doelgroep het element van artikel 56 Bard een rol te krijgen en dan moet worden bezien wat daarvan de uitkomst is. Spreker zou dit wel jammer vinden.

De heer Hop kan met deze gang van zaken niet akkoord gaan. Er is in de AV-discussie duidelijk aangegeven dat 360 uur de grens is, ongeacht de bezwarende omstandigheden. Deze discussie heeft echter een vertrouwelijk karakter en kan niet in een WG AP worden opgenomen. Vervolgens wordt een discussie buiten het verslag gevoerd over deze problematiek.

Pm Na afronding van de discussie buiten het verslag geeft de voorzitter aan dat Defensie op basis van de gevoerde discussie een nieuw tekstvoorstel zal formuleren voor artikel 4.1 MR. Dit zal eerst intern bij HDP worden getoetst en vervolgens zo snel mogelijk aan de centrales worden toegezonden.

Artikel 4.3 (aanpassing art. 5b VROB)

De heer Schilperoort heeft geen opmerkingen over de tekst van het artikel zelf maar vindt wel dat in de toelichting moet worden gedefinieerd wat wordt bedoeld met 'verschoven dienst'. Spreker heeft dit al eerder aan de orde gesteld waarna is afgesproken dat Defensie richting DC HR actie zou ondernemen. Spreker licht toe dat DC HR er vanuit gaat dat er alleen sprake is van een verschoven dienst indien bijvoorbeeld een dagdienst in een avond- of een nachtdienst wordt gewijzigd. Dit is volgens spreker niet het geval, er is sprake van een verschoven dienst zodra de diensturen worden verschoven en dit heeft direct consequenties voor de medewerker zoals het moeten regelen van kinderopvang. De heer Schilperoort heeft vastgesteld dat aan het begrip verschoven dienst een andere uitvoering wordt gegeven dan wat partijen voor ogen hadden. Door het opnemen van een definitie van verschoven dienst in de toelichting kan worden voorkomen dat iedereen er zijn eigen uitleg aan geeft. Een verschoven dienst is niets anders dan het verschuiven van de werktijden die oorspronkelijk in het rooster stonden. Er wordt afgesproken dat dit bij de bespreking van de toelichting expliciet zal worden opgenomen.

De heer Hop vindt het vervelend dat de discussie over de verschoven diensten nu opnieuw moet worden gevoerd. Tijdens de eerdere bespreking van dit artikel is overeengekomen dat dit niet specifiek in de tekst zou worden

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

opgenomen waarbij expliciet is afgesproken dat dit door Defensie met DC HR zou worden afgestemd. De voorzitter repliceert dat dit met de overeengekomen aanvulling in de toelichting is opgelost.

Hoofdstuk 5: Wijzigingen met ingang van 1 augustus 2019

Artikel 5.1 A (wijziging artikel 1, eerste lid, onder e Regeling dienstreizen defensie)

De heer Schilperoort begrijpt de strekking van het tekstvoorstel maar vindt de formulering voor de buitenlandse dienstreizen erg uitgebreid en ingewikkeld en is van mening dat dit eenvoudiger kan worden geformuleerd. Hij stelt voor om er van te maken 'alle dienstreizen die gericht zijn op een bestemming buiten het land van plaatsing', daarmee wordt het tekstvoorstel in één zin vevat. Dat is volgens de heer Schwab niet juist want als iemand buiten Nederland is geplaatst en binnen dat land een dienstreis verricht is dat volgens hem ook een dienstreis. Dit is volgens de heer De Kleijn niet correct. Wat de heer betreft Van Hulsen kunnen de onderdelen 2 en 3 worden samengevat en kan onderdeel 4 worden gehandhaafd. De heer Van Leeuwen geeft aan dat bij plaatsing in het buitenland elke reis die wordt gemaakt een buitenlandse dienstreis is. De heer Schwab licht toe de tekst zo te hebben geformuleerd om te voorkomen dat er in de uitvoering beperkingen zouden worden opgelegd die niet waren bedoeld.

Het tekstvoorstel wordt aanvaard.

Artikel 5.1 B (wijziging artikel 12 Regeling dienstreizen defensie)

De heer De Kleijn licht toe dat het hier gaat om degene die van buiten Nederland naar Nederland reist en zodoende een buitenlandse dienstreis binnen Nederland maakt. Voor deze reizen gelden het forfaitaire bedrag en de forfaitaire kleine en grote component niet langer. In plaats daarvan komt de uurcomponent. Het zesde lid regelt dat de betrokkene een logiescomponent conform de tabel ontvangt waarbij een nota moet worden overgelegd en waarvoor een maximumbedrag geldt. Lid 8 onderdeel d regelt dat de betrokkene per uur een component van € 1,20 ontvangt. Voor degenen die in Nederland zijn geplaatst en een dienstreis maken blijft een forfaitaire vergoeding van kracht zoals aangegeven in de tabel. De ingangsdatum van de vergoedingen voor de dienstreis vanuit het buitenland naar Nederland is 01-08-2019.

Het tekstvoorstel wordt aanvaard.

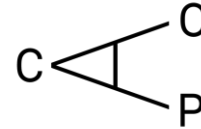
Artikel 5.2 (wijziging artikel 9 VROB)

De heer Schwab merkt op dat vanuit de uitvoering is gemeld dat het tweede lid van artikel 9 VROB (verroostering) een onbedoeld effect heeft. Indien de in lid 3 bedoelde militair de ZZF-vergoeding niet volledig opneemt zouden er problemen kunnen ontstaan. Spreker zal een verbeterde tekst opstellen en deze opnieuw aanbieden.

Pm

De heer Schilperoort geeft aan dat hij een andere methodiek voor ogen had dan zoals voorgesteld in lid 2. Spreker stelt dat als van tevoren bekend is dat er ZZF-aanspraken zullen ontstaan er van tevoren een rooster zou kunnen worden gemaakt waarin hiermee rekening wordt gehouden. Spreker verwijst naar de beleidsregel werk- en rusttijden Defensie en volgens hem dient de commandant voorafgaand een rooster vaststellen. Het is hem bekend dat er gemakshalve voor een heel jaar een rooster wordt vastgesteld en vervolgens wordt gezien hoe het is gelopen. Als van tevoren bekend is dat er bijvoorbeeld een oefening is gepland waarbij de ATW voor een groot gedeelte niet van toepassing is, dan zijn de meeste activiteiten die in deze periode worden verricht al bekend en ook hoeveel tijdsbeslag dat legt. Dit kan volgens de heer Schilperoort gewoon vooraf worden ingeroosterd. Bij de vaststelling van het rooster kan dit al zoveel mogelijk passend worden gemaakt en voor de overschrijdingen zijn er voorzieningen. Spreker heeft bij deze discussie telkens de indruk dat, zodra er een periode is waarop de ATW niet van toepassing is, er geen roosters worden gemaakt en spreker vindt dat planbare activiteiten van tevoren kunnen worden verroosterd. Daarbij kan in eerste instantie van het maximum van de ATW worden uitgegaan. Indien iemand vervolgens in plaats van de geplande tien uur er twaalf werkt dan is daar een afkoopregeling voor. Spreker heeft moeite met de wijze waarop deze problematiek steeds wordt benaderd, wat hem betreft dient dit als volgt te worden aangepakt: er wordt een planning gemaakt, vervolgens een rooster en achteraf wordt gezien hoe het is gelopen en welke aanpassingen er eventueel vereist zijn. Daarnaast merken de heren Hop en Schilperoort op dat de termijn van 12 maanden in het tweede lid niet op deze wijze is afgesproken. De voorzitter informeert de heer Schilperoort een tekstvoorstel hiervoor heeft waarop hij aangeeft dat in lid 2 de passage 'Vooruitlopend op het daadwerkelijk ontstaan van een aanspraak op ZZF-vergoeding ...toestaan' zou moeten worden gewijzigd in een tekst waaruit volgt dat, zodra het de commandant bekend is dat er aanspraken gaan ontstaan, hij dit

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

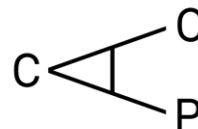

vooraf opneemt in het rooster dat voor die periode dan wordt opgesteld. Daarmee wordt de militair volgens de heer Van Leeuwen wel de keuze om de vergoeding in geld op te nemen ontnomen. De heer Schilperoort begrijpt dat maar wijst erop dat partijen die keuze wilden omdat er niets tegenover de uren die in het weekend werden gewerkt stond omdat dit niet in het rooster was opgenomen.

De heer Van Leeuwen memoreert dat het hier om artikel 9 VROB gaat dat draait om meerdaagse activiteiten en het gaat over de opbouw van ZZF-dagen tijdens oefenen en varen. Daarover was expliciet afgesproken dat de medewerker die uren kan opnemen of tegen uurloon laten uitbetalen. Indien deze uren van tevoren worden ingeroosterd kunnen ze niet meer worden opgenomen. Het tekstvoorstel geeft op zich volgens spreker deze afspraak ook weer. De heer Hop wijst erop dat in het kader van beloond werken en privé is afgesproken dat de militair die terugkomt van oefening kan beslissen een (deel van) de uren op te nemen of om ze af te kopen. Volgens spreker is daarbij niet afgesproken dat dit binnen de vermelde 12 maanden dient te gebeuren. De heer Van Hulslen leest dit anders: indien de medewerker onmiddellijk na het ontstaan van de ZZF-uren kiest voor verrooftering dan dient de *verrooftering* binnen twaalf maanden plaats te vinden. De verrooftering kan niet in het jaar daarna plaatsvinden. Dit klopt volgens de heer Schwab en hij voegt er aan toe dat er anders wordt uitbetaald. De heer Schilperoort merkt op dat dit klopt, er was gesproken over een meetperiode en die heeft nu kennelijk een termijn gekregen. De heer Van Leeuwen informeert of de militair na twee maanden ook kan vragen om de opgebouwde ZZF-uren uit te laten betalen of dat het alleen mogelijk is dat ze na twaalf maanden pas worden uitbetaald. De heer Schwab antwoordt dat de vergoeding door de militair binnen twaalf maanden naar keuze in uren dan wel geld kan worden opgenomen, dus ook bijvoorbeeld na twee maanden. Na twaalf maanden worden ze automatisch uitbetaald. Dit was volgens de heer Hop niet de basis van de afspraak. Volgens hem was overeengekomen dat de meetperiodes in overleg tussen de medezeggenschap en de commandant zouden worden vastgesteld en daarna wordt bepaald hoe de uren in de bedrijfsvoering worden verwerkt. Nu ontstaat volgens spreker de mogelijkheid om buiten de meetperiodes keuzes te maken en hij betwijfelt of dit correct is. De heer De Kleijn geeft aan dat er nu juist voor een vaste meetperiode van twaalf maanden is gekozen die in plaats komt van de met de MC en commandant overeengekomen variabele meetperiodes. Volgens de heer Van Hulslen dienen het keuzemoment en het consumeren van de gemaakte keuze uiteen te worden getrokken omdat dit twee verschillende zaken zijn. Er zit al een discussie in het keuzemoment waarbij door partijen de optie is gecreëerd dat er gedurende een meetperiode tot een jaar onbepaald uren mogen worden opgebouwd en daarna pas een keuze wordt gemaakt. De andere variant is dat na terugkomst binnen één, twee of drie maanden een keuze moet worden gemaakt voor uitkeren in geld of in tijd. In de oude regeling was er volgens heer Van Leeuwen bij ZZF-dagen een meetperiode van toepassing en binnen die periode konden ZZF-uren ter opname worden aangevraagd, deze aanvraag kon ook buiten de meetperiode liggen. Werd de aanvraag niet binnen de meetperiode gedaan dan werden de uren aan het einde van de meetperiode in uurloon uitbetaald. Daarom wierp spreker de vraag op of met het huidige voorstel de keuze om de vergoeding in geld op te nemen niet zou worden ontnomen.

Volgens de heer Schilperoort kan de voorgestelde tekst van lid twee vervallen, de huidige tekst van artikel 9 VROB worden gehandhaafd en worden aangevuld met het derde lid. Van de oorspronkelijke VROB-tekst is alleen de meetperiode in twaalf maanden gewijzigd. In het AV-akkoord is afgesproken dat vier uur in acht uur wordt gewijzigd zoals nu in het eerste lid staat en tevens zou de militair een keuzemogelijkheid krijgen en dat staat nu in lid 3. Spreker concludeert dat er nu gediscussieerd wordt over lid 2 en dat hoeft te niet te worden gewijzigd op grond van het AV-akkoord omdat die afspraak is niet gemaakt. Het huidige lid 2 kan volgens de heer Schilperoort worden gehandhaafd omdat daar de meetperiode is ingeregeld. Spreker is het verder niet eens met de toevoeging dat er niet wordt verroofterd indien het dienstbelang dat niet toestaat. Dit stond eerder niet in dit artikel en er is geen afspraak gemaakt dat dit zou worden toegevoegd. Er is afgesproken dat de militair de *keuze* heeft tussen verrooftering of uitbetalen. De heer Van Leeuwen is het hiermee eens en merkt op dat het oude lid 2 van artikel 9 VROB kan worden gehandhaafd en de meetperiode per eenheid kan worden bepaald. Het is bij het personeel bekend dat de ZZF-uren die niet zijn opgenomen tijdens de meetperiode worden uitbetaald, alleen zal in de nieuwe situatie een hogere vergoeding worden gegeven. De heer Van Hulslen is het ook niet eens met het opnemen van het dienstbelang in lid 2 waarop de heer Schwab er op wijst dat dit geen nieuwe maar een geldende tekst is. De heer Schilperoort reageert hierop met de opmerking dat dit haaks staat op de gemaakte afspraak omtrent de keuzemogelijkheid en wil dat dit deel van de tekst wordt geschrapt. Volgens de heer De Kleijn moet het dienstbelang wel eerst worden aangetoond. Deze afspraak kan tot praktisch onmogelijke situaties leiden, bijvoorbeeld indien de militair de hele volgende meetperiode op oefening gaat want dan is verroofteren niet mogelijk. De heer Schilperoort repliceert dat deze afspraak nu eenmaal is gemaakt en wijst erop dat er toen dan maar beter over had moeten worden nagedacht. Nu staat er dat uren die niet in de meetperiode zijn verroofterd niet

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

mogen worden meegenomen naar een volgende meetperiode. Spreker heeft er beeld bij dat deze optie eruit wordt gehaald. Dit kan worden gekoppeld aan de discussie waarbij er een dienstbelang speelt waardoor niet kan worden verroosterd binnen de meetperiode en er sprake is van een uitzonderingssituatie waarbij verroosting in een andere periode dient plaats te vinden. Zoals het nu is geformuleerd kan de medewerker in het geheel niet verroosteren indien het dienstbelang dat niet toestaat, dit moet aldus spreker anders worden geformuleerd want het staat zoals gezegd haaks op de AV-afspraak.

De heer Schwab begrijpt uit hetgeen de heer Schilperoort heeft gesteld dat, indien door het dienstbelang niet kan worden verroosterd, de ZZF-uren moeten kunnen worden meegenomen naar de volgende meetperiode. De heer De Kleijn vindt dat de meetperiode moet worden gehandhaafd en men is het daarmee eens. Spreker vervolgt dat dan, gezien de opbouw, de bepaling moet worden aangevuld met het recht om de uren mee te kunnen nemen naar een volgende meetperiode. Hiermee is de heer Van Hulsen het eens en hij voegt er aan toe dat het het beste is om dit bij de medezeggenschap en de commandant te beleggen omdat daar bekend is wat de beste oplossing vanuit het organisatiebelang gezien is. De heer Hop wijst erop dat meetperiodes bij militairen die worden overgeplaatst worden beëindigd. Er dient derhalve een voorziening te worden geregeld voor de opgebouwde ZZF-uren want die worden nu per definitie uitbetaald. Dit kan bijvoorbeeld gebeuren na een langdurige oefening. Deze uren dienen volgens spreker uit te worden gezonderd van de regeling voor de meetperiodes. Ze worden ook apart geregistreerd en komen voort uit de mutaties van de meerdaagse activiteiten. De overplaatsing is nu automatisch het einde van de meetperiode en alle opgebouwde uren worden dan uitbetaald. Ook voor deze uren dient de keuzemogelijkheid te gelden. De heer Van Leeuwen voegt hier aan toe dat de achterliggende gedachte is dat de ontvangende commandant in zijn planning niet met de elders opgebouwde uren wordt geconfronteerd. De heer Hop wijst erop dat het geregeld voorkomt dat na een grote oefening de militair direct naar een volgende plaatsing doorgaat en daardoor de keuzemogelijkheid misloopt. Het zou volgens de heer Schwab mogelijk moeten zijn om, net als bij verlofdagen voor compensatie-uren, hiervoor een onderscheid aan te brengen om te voorkomen dat ze in het systeem worden gelabeld.

Pm De heer Schwab zal met medeneming van hetgeen in de discussie naar voren is gebracht een nieuw tekstvoorstel formuleren voor lid 2.

*** PAUZE 14.10 – 14.30 ***

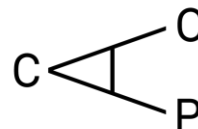
Art 5.3 A (wijziging Verplaatsingskostenregeling Defensie)

De heer Van Hulsen wil dit artikel anders formuleren. Er dient te worden vastgelegd wat er over de aanspraken is overeengekomen en dat niet wordt genoteerd wat niet als aanspraak geldt. Ondanks dat dit in het AV-akkoord staat vindt spreker het beter om de passage 'Eventuele invoerrechten en kosten van quarantaine komen ten laste van de defensieambtenaar' weg te laten omdat dit bij hem de vraag oproept of dit dan *alle* kosten zijn, er zijn immers ook bijvoorbeeld kosten van inenting. Het is daarom beter de aanspraken vast te leggen en niet wat voor eigen rekening komt. Hiermee is men het eens.

De heer Schilperoort mist de beperking van de vergoeding tot één huisdier, volgens hem is niet afgesproken dat de vergoeding voor meerdere huisdieren zou gelden. Er staat nu 'een huisdier', dit moet duidelijker om misverstanden te voorkomen. De heer Van Hulsen reageert hierop met de opmerking dat dit niet uitmaakt aangezien de vergoeding op € 200 is gemaximeerd. De heer Schilperoort repliceert dat er ook geen bedrag is afgesproken en heeft daar dus ook vragen over. De heer Schwab licht de herkomst van het bedrag toe. Spreker heeft bij KLM geïnformeerd hoeveel de vervoerskosten van een huisdier bedragen en dat bleek maximaal € 200 te zijn, zoals ook op de site van KLM vermeld staat. De heer Hop wijst erop dat de afspraak was om de kosten voor *één* huisdier te vergoeden waarop de voorzitter nuanceert dat het om een tegemoetkoming gaat. Indien de kosten stijgen zal het bedrag worden aangepast. De heer Van Leeuwen merkt op dat de tekst nu ook kan worden opgevat als 'per huisdier'. Er wordt voorgesteld om dit te wijzigen in 'huisdieren'. Welke dieren er meegaan of hoeveel maakt niet uit, de tegemoetkoming bedraagt maximaal € 200.

Omdat er twijfel bestaat wat exact is afgesproken leest de voorzitter de afspraak uit het AV-akkoord voor: 'Sociale partners spreken af dat de defensiemedewerker een tegemoetkoming krijgt voor het transport van een huisdier naar of van een land buiten Europa.' Het is dus niet *één* huisdier en daarom kunnen ook meerdere dieren mee tot het maximumbedrag. Er wordt afgesproken om 'een huisdier' in *huisdieren* te wijzigen. De heer Schilperoort kan leven met

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

een maximering van de tegemoetkoming op € 200. Volgens de heer Hop gaat het bij verplaatsing niet sec om transportkosten, zo moet het dier ook in een kooi o.i.d. worden vervoerd. De heer Schilperoort is het hier mee eens en vindt dat de focus teveel bij de vliegtuigkosten ligt, dit is zo ook niet afgesproken. Er kunnen ook vervoerskosten naar het vliegveld aan de orde zijn. Verder geeft spreker nogmaals aan dat er geen bedrag was afgesproken waarop de heer Van Hulsen opmerkt het al bijzonder te vinden dat een werkgever een dergelijke tegemoetkoming verstrekt en dat hij het bedrag prima vindt. Spreker stelt voor om met hetgeen is voorgesteld te starten en hij is bereid dat na verloop van tijd, als blijkt dat de tegemoetkoming substantieel te laag is, dienovereenkomstig verhoging van het bedrag te zullen accepteren. De heer Hop gaat niet akkoord met € 200 en stelt voor om het onderwerp te parkeren. Desgevraagd door de voorzitter geeft spreker aan te denken aan een bedrag van € 800 – 900. Desgevraagd door de voorzitter geeft de heer Hop aan deze bedragen uit de informatie van KLM af te leiden, waarbij de grootte van het huisdier ook van belang is. Volgens de heer De Kleijn vermeldt KLM bedragen van 30 - 200 euro en de heer Schwab heeft vernomen dat huisdieren boven de 75 kilo niet worden vervoerd. De heer Schilperoort sluit zich aan bij het standpunt van de heer Van Hulsen en is ook bereid om, indien er in de praktijk problemen ontstaan, deze te bespreken. Ook de heer Van Leeuwen sluit zich hierbij aan. De heer Hop wijst erop dat de mogelijkheid bestaat dat de fiscus over deze onbelaste tegemoetkoming vragen zal stellen. Er wordt afgesproken dat de heer Schwab dit zal uitzoeken en terugkoppelen.

Pm

De voorzitter stelt vast dat de CCOOP het niet eens is met het maximumbedrag en de overige centrales wel. Er wordt besloten de tekst te aanvaarden en na een jaar te bezien in hoeverre de tegemoetkoming voldoet.

Artikel 5.3 B (wijziging artikel 6 Verplaatsingskostenregeling Defensie)

Partijen gaan akkoord met de voorgestelde wijzigingen. De heer Schilperoort wil bij de bespreking van de toelichting wel aandacht voor de duur van de periode tot het moment waarop de medewerker ter plaatse een motorvoertuig heeft aangeschaft. Er moet worden voorkomen dat men onnodig lang gebruik blijft maken van een huurauto omdat dat voordelen biedt op het gebied van onderhoudskosten en dergelijke. Volgens de heer Hop gaat het evenwel om een tegemoetkoming die maximaal € 539,74 bedraagt en hij wijst er tevens op dat op fiscaal gebied beperkingen voor deze tegemoetkoming gelden omdat het een onbelast bedrag betreft waarop de heer Schilperoort concludeert dat het probleem dan niet speelt.

Artikel 5.3 C (wijziging artikel 17 Verplaatsingskostenregeling Defensie)

Het is de heer Schilperoort opgevallen dat dit artikel – en ook artikel 18 – niet wordt gewijzigd in het kader van de overdraagbaarheid van reisaanspraken. Het gaat hem daarbij over het afschaffen van het criterium 'eigen huishouding'. Spreker vindt het prima dat dit gebeurt maar hij wijst erop dat dit wel samenhangt met teksten in de AMvB's welke nog niet zijn gewijzigd. Derhalve vraagt hij zich af of de MR-teksten nu al kunnen worden goedgekeurd. Op verzoek van spreker worden de artikelen 17 en 18 blauw gemarkeerd en gearkeerd totdat de AMvB is besproken. De heer Schwab wijst erop dat een en ander ook samenhangt met het schrappen van artikel 21.

Pm

Artikel 5.3 E (Vervallen artikel 19 Verplaatsingskostenregeling Defensie)

Artikel 19 kan volgens de heer Schilperoort pas vervallen als het Verplaatsingskostenbesluit is aangepast. Ook deze tekst wordt blauw gemarkeerd en gearkeerd.

Pm

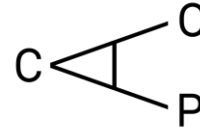
Hoofdstuk 6: wijzigingen met ingang van 1 januari 2020

Artikel 6.2 (Toevoegen artikel 4a en 4 b aan de Studiefaciliteitenregeling burgerlijke ambtenaren Defensie)

De voorzitter geeft aan dat deze teksten nog blauw zijn en derhalve nog afhankelijk van de AMvB-bespreking. Zij biedt wel de gelegenheid, mede omdat over dit onderwerp vandaag naar aanleiding van de P & O-flash al is gesproken en 01-01-2020 inmiddels al is gepasseerd, om opmerkingen te maken over de tekst. In dit artikel staan de bedragen en de opbouw van de individuele vergoedingen voor opleidingsaanspraak centraal.

De heer Van Hulsen herhaalt zijn eerdere voorstel om de regeling bij wijze van voorschotten al in uitvoering te brengen. Spreker wijst op de passage in het tekstvoorstel waarin staat dat bijvoorbeeld wordt uitgegaan van een bedrag tot ten hoogste € 500 voor degene met een diensttijd tussen de twee en drie jaar als ambtenaar bij Defensie werkzaam is. Hij vraagt zich af of de diensttijd die iemand heeft doorlopen als militair en vervolgens burger is geworden meetelt voor de opbouw van de vergoeding. De heer Schwab wijst erop dat het een bepaling in het BARD betreft en de opbouw die in dit artikel is weergegeven derhalve geldt voor diensttijd als *burger*ambtenaar. Dat roept volgens de heer Van Leeuwen de

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

vraag op of dit betekent dat de tijdens de militaire diensttijd opgebouwde aanspraken die niet zijn benut niet meetellen voor de opbouw van de aanspraken. Indien deze medewerker weer helemaal opnieuw zou moeten beginnen met het opbouwen van aanspraken zou spreker dit niet terecht vinden. De heer Van Hulsen deelt dit standpunt. Het is de heer Schilperoort bekend dat deze vraag ook al bij de BCO binnen is gekomen en hij wijst erop dat daar een strikte scheiding van de opbouw van aanspraken wordt aangehouden. Dit betekent dat de als militair opgebouwde aanspraken niet automatisch meetellen voor de opbouw van de aanspraken als burgerambtenaar. Spreker wijst erop dat als partijen dit anders willen regelen dit aan deze tafel moet worden overeengekomen. Dan ontstaat wel de situatie dat door het meetellen van de hele diensttijd als militair er vaak meteen een maximum budget als burgerambtenaar is opgebouwd. Tegelijk kan het zijn dat de militair juist het budget wel heeft benut en dan ontstaat de vraag of hij als burger niets meer kan opbouwen. Wat de heer Schilperoort betreft is er sprake van twee strikt gescheiden rechtsposities en de militair die burger is geworden bouwt budget op vanaf de dag dat hij in die rechtspositie zit. Spreker acht het niet mogelijk om de rechtsposities op dit punt met elkaar te verbinden.

Verder wijst de heer Schilperoort op de situatie van de militairen die vijf jaar voor hun UGM zitten. Zij kunnen geen gebruik meer maken van het opleidingsbudget. Dit leidt tot grote frustraties en de ACOP wordt inmiddels overspoeld met dit soort zaken. Indien de dienstjaren als militair van deze medewerkers mee zouden tellen als ze een burgerfunctie aanvaarden dan zou er meteen recht op € 4.000 budget ontstaan terwijl de militair die blijft zitten het budget niet meer kan aanspreken in de vijf jaar voor UGM, dit effect wil spreker voorkomen. De heer Hop vult hierop aan dat de mogelijkheid bestaat dat dezelfde medewerker als militair het budget wel heeft aangesproken.

De heer Schilperoort benadrukt nogmaals dat het om twee gescheiden rechtsposities gaat en dat de medewerker in elke rechtspositie aanspraken kan opbouwen. Degene die als burger verder gaat weet dat hij ook aanspraken opbouwt en deze op een gegeven moment kan benutten. De heer Schwab merkt op dat er, indien partijen dit niet zo zouden hebben gewild, een regeling moeten worden gemaakt waarin burgers en militairen samen zijn opgenomen, er zijn volgens spreker meer van dat soort regelingen bij Defensie. De heer Van Leeuwen wil ook niet stellen dat men twee keer aanspraak op het budget zou kunnen maken, één keer als militair en één keer als burger. Het zou volgens hem beter zijn geweest als er één gezamenlijke regeling zou zijn opgesteld. De heer Schilperoort geeft aan dat het doel van de regeling voor beide doelgroepen ook anders is. Het opleidingsbudget voor militairen was primair gericht op het verlaten van Defensie en dat is nu niet meer het geval, het huidige budget is gericht op persoonlijke ontwikkeling.

De heer Van Hulsen informeert of door Defensie aan het standpunt wordt vastgehouden dat medewerkers, die vijf jaar voor hun UGM zitten, geen opleidingsvergoeding meer kunnen krijgen of dat er een nieuwe situatie is ontstaan waardoor anders hiernaar kan worden gekeken. De heer Schwab wijst erop dat dit al in hoofdstuk 8 van het BARD is geregeld en bij de bespreking van de AMvB komt dit punt aan de orde.

De voorzitter geeft aan er voorstander van te zijn dat voor de opleidingsaanspraken ook de voorwaarde zal gelden dat de beoogde opleiding enige arbeidsmarktrelevantie dient te hebben. De heer Schilperoort stelt in reactie hierop dat er in het AV-akkoord afspraken zijn opgenomen over een employability-organisatie en ook over wat de bedoeling van het budget is in relatie tot de ongebreidelde vrijheid die de werkgever tot nu toe heeft gegeven bij de besteding daarvan door militairen. De heer Van Hulsen vindt het niet fair dat de werkgever dit punt nu aan deze tafel voorlegt want Defensie heeft evenveel last van de klachten over de vijfjaarstermijn als de centrales. Verder hebben de centrales volgens hem er niet bepaald op aangedrongen om de vijf jaarstermijn in de tekst te krijgen en het is spreker bekend dat er procedures lopen waarvan de uitkomst nog maar valt af te wachten. De vraag die hij zojuist stelde over de vijfjaarstermijn was neutraal geformuleerd en desgevraagd door spreker geeft de voorzitter aan dat de werkgever hieraan zal blijven vasthouden.

Artikel 6.3 (wijziging artikel 9 lid 4VROB)

Gelet op de eerdere discussie over het tijdvak van twaalf maanden wordt ook dit punt teruggenomen door Defensie en zal er een nogmaals naar de tekst worden gekeken in samenhang met het vandaag al besproken artikel 5.2 MR dat ook over artikel 9 VROB gaat.

Hoofdstuk 8: wijzigingen met ingang van 1 december 2020

Artikel 8.1 (wijziging regeling cafetariamodel)

Volgens de heer Schilperoort bestaat de kans dat het in het tweede lid genoemde invoegen van 'per maand' problemen in de uitvoering zal geven. Spreker vraagt zich af of dit niet tot gevolg heeft dat de fiscale ruimte alleen maar per maand kan worden uitgebreid terwijl er ook componenten zijn die per jaar worden opgebouwd, zoals de EJU en het vakantiegeld. De heer Schwab licht toe dat het juist de bedoeling is om ook per maand te kunnen gaan uitruilen in plaats van één keer per jaar. Spreker geeft aan dat het gaat om het verschil tussen de tegemoetkoming in de kosten van reizen met eigen vervoer voor woon-werkverkeer en het fiscale maximum van 19 cent per kilometer. Deze wijziging zorgt ervoor dat de uitruil niet alleen in één keer kan plaatsvinden maar dat dit ook door het jaar heen mogelijk is. De heer Schilperoort heeft de indruk dat het door de toevoeging 'per maand' het niet meer mogelijk is om de EJU en het vakantiegeld te benutten voor de uitruil en dat was niet wat partijen beoogden; er moest een extra optie bijkomen. Men is het ermee eens dat het niet de bedoeling was om de optie per jaar af te schaffen en er zal een tekstvoorstel worden gemaakt om dit te corrigeren middels het toevoegen van een extra lid aan artikel 8.1 MR.

Pm

Hoofdstuk 9 Wijzigingen met ingang van 1 januari 2021

Artikel 9.1 (Regeling cafetariamodel Defensie)

De heer Van Hulsen informeert met betrekking tot de jaarcontributie vakbonden of het zal lukken om de eerste verrekening nog in januari 2020 te realiseren, anders zou dit nog maar 11 keer mogelijk zijn dit jaar. De heer Schwab antwoordt dat dit niets uitmaakt omdat het bij de contributie om een jaarlijks bedrag gaat dat geheel kan worden benut op elk moment van het jaar. De heer Van Hulsen wijst erop dat de vakbondscontributie nu is toegevoegd en dat deze weliswaar zou kunnen worden verrekend met het vakantiegeld of de EJU maar dat verrekening in bijvoorbeeld januari niet mogelijk is omdat deze componenten op een later tijdstip worden uitbetaald. De heer Schilperoort vindt de bepaling in principe overbodig omdat ze sowieso alleen voor 2020 geldt. De heer Schwab antwoordt dat dit in de tekst staat om te voorkomen dat dit in januari 2021 alsnog zou moeten worden aangepast.

De heer Van Hulsen informeert op welke wijze de contributie wordt verrekend indien een lid hangende 2020 opzegt. De heer Schwab antwoordt dat bekend is hoeveel de contributie per jaar is waarop de heer Van Hulsen repliceert dat niet bekend is of iemand in bijvoorbeeld mei of juli nog lid is. De heer Van Leeuwen begrijpt hieruit dat als men de contributie per november met de EJU wil verrekenen ook december moet worden meegenomen terwijl in november niet vast staat dat de belanghebbende nog lid is in december. De heer Schilperoort wijst erop dat de situatie in het verleden was dat de vakbondscontributie nog fiscaalvriendelijk kon worden betaald. Nu is volgens hem het model zo ingericht dat de medewerker een aanvraag moet indienen en daarbij een verklaring van de bond dient te overleggen, pas dan wordt de contributie verrekend met de EJU. Dit gebeurt immers aan het einde van het jaar zodat kan worden aangetoond dat men contributie heeft betaald. Als er maar zes maanden is betaald zal de bond een dienovereenkomstige verklaring afgeven. De heer Van Hulsen voegt hier aan toe dat er in november geen verklaring voor december kan worden afgegeven. Ook bij het verrekenen met het vakantiegeld in mei levert deze situatie op, er kan dan niet worden verklaard dat de medewerker de rest van het jaar lid is. De voorzitter geeft aan dat dit technisch goed moet worden ingeregeld. De heer Van de Hoef wijst erop dat het mogelijk is om in te teren op reserveringen en geeft als voorbeeld dat indien per augustus € 750 voor het fietsplan wordt gebruikt dat van de opgebouwde reserveringen afgaat. Dan kan het volgens de heer Schilperoort zo zijn dat dit de enige manier is om de vakbondscontributie te verrekenen want als er pas eind 2020 wordt verrekend bestaat de kans dat er ook in 2021 nog moet worden verrekend. De heer Lankhorst vult aan dat de contributie over december dan inderdaad in januari 2021 zou moeten worden verrekend, dit is volgens de heer Schilperoort echter onmogelijk dus er moet uit de reserveringen van 2020 worden verrekend. Dit dient inderdaad technisch nader te worden uitgezocht. De heer Lankhorst zal dit uitzoeken.

Pm

Hoofdstuk 10

Artikel 10.1

De heer Schwab merkt op dat de bepaling voor de inwerkingtreding dient te worden aangepast aangezien 01-01-2020 inmiddels al is gepasseerd waardoor onderdeel f inmiddels niet meer mogelijk is.

Pm

TOELICHTING MR (SOD/19.00744)

Hoofdstuk 2: wijzigingen met ingang van 01-01-2019

Artikel 2.2, onderdeel b

De heer Schilperoort merkt over artikel 6 IRM – waarvan de tekst overigens blauw dient te zijn – aangaande de exogene ontwikkelingen op dat goed moet worden nagedacht hoe deze passage moet worden geformuleerd gelet op de discussie die inmiddels al over dit onderwerp wordt gevoerd. De heer Van de Hoef beaamt dat dit een blauwe tekst betreft maar dat gemakshalve voor dit overleg de tekst uit het AV-akkoord is overgenomen. De heer Schilperoort repliceert dat hij op voorhand al vindt dat de tekst moet worden aangepast omdat premieverhoging volgens hem geen exogene ontwikkeling is. Spreker vindt het belangrijk dat dit goed in de toelichting komt te staan om misverstanden te voorkomen. De heer van de Hoef is het hiermee eens en er wordt afgesproken dit in de tekst duidelijk aan te geven.

Pm

Artikel 4a:1 Uiterste keuzemoment aanvraag ontslag oude diensteinderegeling (uitvoering artikel 39a, eerste tot met vijfde lid, AMAR)

Op voorstel van de heer Schilperoort wordt in de tekst van de toelichting, in aansluiting op hetgeen vandaag al over het artikel is besproken, aangevuld met een daarop afgestemde uitleg over het verschil tussen oDer en nDer.

Pm

Hoofdstuk 4: wijzigingen met ingang van 1 juli 2019

Artikel 4.1 (wijziging artikel 5 Inkomstenregeling burgerlijke ambtenaren Defensie, IRBAD)

De tekst van de toelichting zal in overeenstemming worden gebracht met de vandaag overeengekomen aanpassingen.

Pm

Artikel 4.3 (aanpassing art. 5b VROB)

Met betrekking tot de verschoven dienst zal duidelijk worden aangegeven dat dit een dienst is waarvan de tijden zijn gewijzigd ten opzichte van het oorspronkelijke rooster. Tevens wordt bij de hoogte van de verschuivingstoelage 'van 27,35 euro' gewijzigd in 28,21 euro.

Pm

Hoofdstuk 5: Wijzigingen met ingang van 1 augustus 2019

Artikel 5.1 A (wijziging artikel 1, eerste lid, onder e Regeling dienstreizen defensie)

Op voorstel van de heer Hop wordt aan 'dienstreis vanuit het buitenland naar Nederland' toegevoegd (*inclusief Caribisch Nederland*).

Pm

Artikel 5.3 wijziging VKRD

'Huisdier' wordt gewijzigd in *huisdieren*.

Pm

Artikel 6.3 (wijziging artikel 9 lid 4VROB)

De toelichting zal worden afgestemd op de aan te passen tekst van dit artikel.

Pm

Hoofdstuk 8: wijzigingen met ingang van 1 december 2020

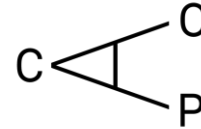
Artikel 8.1 (wijziging regeling cafetariamodel)

Voor 'maandelijks' wordt *ook* toegevoegd.

Pm

Hiermee is agendapunt 2 afgerond. Op voorstel van de voorzitter wordt voor het vervolg van de bespreking van de MR het document in de stand 'wijzigingen bijhouden' aangeleverd zodat alle wijzigingen en voorbehouden van vandaag zijn gemarkeerd. De heer Schilperoort informeert of het nodig is om de regeling nog een keer te behandelen. De voorzitter vindt dat er zodanige wijzigingen aan de orde zijn dat de MR niet met een piepbrief kan worden afgedaan. Dat begrijpt de heer Schilperoort maar hij wijst er tevens op dat partijen het op een groot aantal punten nu eens zijn. De voorzitter geeft aan dat er nog een aantal blauwe teksten zijn die enige urgentie hebben, zoals over het opleidingsbudget, waarvan zij ook wel wat vindt. De voorzitter resumeert dat er nog een aantal zaken technisch moeten worden uitgezocht en de

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

bijgewerkte tekst van de MR zal met 'wijzigingen bijhouden' worden aangeboden aan de centrales. Deze tekst dient weer te worden besproken in de WG AP.

Er wordt overeengekomen om hiervoor een **extra WG AP** te houden op dinsdag, 04-02-2020 van 13.00 tot 16.00 uur. De aanpassingen naar aanleiding van de vergadering van vandaag zullen uiterlijk volgende week vrijdag 17-01-2020 worden rondgestuurd. Indien mogelijk kan er die dag ook nog worden gesproken over de AMvB aangezien voordien nog een SOD is gepland waarin over deze materie wordt gesproken.

Agendapunt 3: Rondvraag en sluiting.

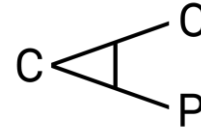
De heer Schilperoort geeft aan signalen te ontvangen die samenhangen met de gevoerde discussie over de vaste aanstelling voor FPS 2. Het schijnt dat DPOD een batch heeft gedraaid waarbij geen verandering in de contractgeving is aangebracht. Dit zal volgens spreker grote problemen opleveren, met name bij de diverse BCO-trajecten waarbij allerlei verkeerde data zijn opgenomen met betrekking tot het ontslag. Dit moet nu allemaal handmatig worden gecorrigeerd en dat lijkt hem niet gewenst. Het probleem is volgens de heer Lankhorst inmiddels bekend en DPOD is doende dit op te pakken. De ontslagdatum zal in elk geval zichtbaar worden gemaakt voor zowel de medewerker als degenen die er in de in de BCO's, B-planning en dergelijke mee bezig zijn. Er zal ook voor worden gezorgd dat er weer vanuit bestanden kan worden ingelezen in eigen planningsbestanden of Excel-bestanden. Er wordt verder met alle defensieonderdelen gesproken en bezien waar men vastloopt en daar wordt actie op ondernomen.

De heer Hop memoreert dat de afspraak was dat de mutatedatum (ontslag FPS 2) in PeopleSoft voor iedereen zichtbaar zou zijn. Nu zien de medewerkers deze datum niet. De heer Lankhorst licht toe dat de opdracht was om het in de systemen zo te verwerken dat de datum AOW min 5 zichtbaar wordt, ook voor de medewerkers. Bij het programmeren hiervan is een fout gemaakt waardoor de datum wel in het systeem is opgenomen maar niet zichtbaar is voor de medewerker. Ook kan er nog geen rapportage worden gemaakt door degenen die bezig zijn met planning of een BCO. Dit wordt momenteel hersteld waarbij ook de gerelateerde datumvelden worden gecorrigeerd. Er wordt met spoed aan gewerkt. De heren Hop en Schilperoort wijzen erop dat moet worden voorkomen dat medewerkers in januari 2020 met ontslag gaan en daardoor geen salaris ontvangen. De voorzitter benadrukt dat dit inderdaad niet mag gebeuren, er zal worden uitgezocht wat de stand van zaken is en er wordt zo snel mogelijk een antwoord gegeven, voor of tijdens het eerstvolgende SOD.

De heer Schilperoort wijst erop dat in de P & O-flash een stuk is geplaatst over het stopzetten van ouderschapsverlof bij ziekte. Kennelijk is de bedrijfsvoering zodanig aangepast dat de medewerker zelf het ouderschapsverlof moet stopzetten bij ziekte en spreker krijgt hier vragen over. Hij vraagt zich af op grond waarvan de werknemer zelf de melding moet maken. Tevens vraagt spreker zich af of de medewerker hiervoor een herinnering krijgt want het lijkt hem niet het eerste waar iemand die ziek wordt aan denkt. Het is de heer Lankhorst bekend dat hier in elk geval een aantal controlevragen voor in het systeem zit en in eerste instantie is zijn antwoord dat de medewerker inderdaad een herinnering ontvangt omdat de interne controlevragen wel in het systeem zijn opgenomen. Spreker zal dit zorgvuldigheidshalve nader uitzoeken, zowel voor het moment van de ziekmelding als van de herstelmelding ouderschapsverlof. De heer Schilperoort informeert of deze gang van zaken puur vanuit de bedrijfsvoering of op grond van wetgeving is ingezet waarop de heer Lankhorst aangeeft dat het een kwestie van bedrijfsvoering is. Aan de ziekmelding tijdens ouderschapsverlof zijn een aantal automatische afvragingen gekoppeld om zo inzichtelijk mogelijk te krijgen wat de effecten hiervan zijn.

De heer Schilperoort merkt op dat de afspraak is dat verbeteringen meteen worden doorgevoerd en in dit verband wijst hij op de vandaag besproken ZZF-vergoeding. Spreker heeft signalen gehad van militairen die in oktober weg zijn geweest en slechts vier uur gecompenseerd hebben gekregen. Volgens hem was de ingangsdatum voor varen, vliegen en oefenen op 01-04-2019 vastgesteld en dit dient in het kader van Frontex naar het verleden toe te worden hersteld. Spreker geeft aan de terugkoppeling te hebben gehad dat dit nog niet rond was en dit pas vanaf 01-01-2020 zou worden aangepast. Hij wijst erop dat eerder al is afgesproken dat Defensie naar DC HR zou communiceren dat dergelijke verbeteringen gelijk dienen te worden doorgevoerd. De voorzitter repliceert dat dit het geval is als de regeling duidelijk is. Echter, zo lang als van een regeling, zoals de onderhavige, nog niet duidelijk is hoe ze moet worden uitgevoerd is het niet mogelijk deze meteen uit te voeren. De heer Schilperoort stelt hierop dat als het gaat over verhoging van vier naar acht uur van een ZZF-dag dat voor de regeling als niet uitmaakt dat dit wordt doorgevoerd. De boodschap van spreker is

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

dat, indien dit niet meteen kan worden hersteld, dit op het moment dat partijen klaar zijn met de behandeling van de MR met terugwerkende kracht dient te worden gecorrigeerd. De heer Schwab geeft aan dat dat sowieso gebeurt zodra een regeling in werking treedt. De voorzitter voegt hier aan toe dat in de MR ook staat wanneer de aanpassingen in werking treden, er gaan volgens haar geen aanspraken verloren. De heer Schilperoort verzoekt om DC HR dan helder te laten terug communiceren als dergelijke vragen worden gesteld waarbij de eventuele terugwerkende kracht duidelijk wordt gemeld want dat laatste is nu niet gebeurd.

De heer Van Hulsen informeert bij de voorzitter hoe hij het door haar uitgesproken begrip en verbazing met betrekking tot de opleidingsartikelen moet interpreteren, zeker nu er hierover overeenstemming is bereikt. Hiermee bedoelt spreker dat er nog geen sprake is van implementatie. De voorzitter antwoordt dat er volgens haar van een dergelijke overeenstemming nog geen sprake is waarop de heer Van Hulsen vraagt welk punt van discussie er dan nog resteert. Dit punt is volgens de voorzitter bij het SOD neergelegd en zij wijst erop dat het gaat om blauwe teksten. De heer Van Hulsen repliceert dat er nu door partijen opnieuw over het onderwerp is gesproken met als uitkomst dat de inhoudelijke discussie is afgerond waarop de heer Schilperoort opmerkt dat deze regeling dan kan worden uitgevoerd. De voorzitter heeft eerder al aangegeven dat ze niet de behoefte heeft om dit nu separaat uit te voeren omdat men bezig is met een totaalpakket. Zij heeft de voorkeur om de uitkomst van het SOD af te wachten. Spreekster heeft in dit verband bijvoorbeeld de discussie over de arbeidsmarktrelevantie van de te volgen opleiding genoemd en wil de uitkomst daarvan afwachten. Dat vindt de heer Van Hulsen prima maar dan moet de werkgever niet verbaasd zijn dat hij zijn eerdere uiterste terughoudendheid in de communicatie hierover zal loslaten. Spreker heeft bewust niet gesproken over de optie om deze voorziening voor burgers middels bevoorschotting alvast te starten en hij heeft er bewust niet op gewezen dat dit bij 9 lid 4 VROB wel voor militairen zo is geregeld. Hij had dit ook heel anders kunnen aanpakken en spreker vindt het goed dat er nu over is gesproken. Voor hem blijft de vraag op tafel liggen waarom er niets aan de burgers vooruit wordt betaald terwijl dit voor de militairen wel wordt gedaan. De voorzitter begrijpt wat de heer Van Hulsen naar voren brengt maar geeft aan dat er wel meer zaken zijn die niet alvast zijn ingevoerd. De heer Schilperoort wijst erop dat in de WG AP al is afgesproken dat verbeteringen meteen kunnen worden doorgevoerd en spreker is het met de heer Van Hulsen eens waar deze aangeeft dat er selectief met deze afspraak wordt omgegaan. Als er nog een discussie loopt ligt dat volgens spreker anders maar dit speelt niet bij het opleidingsbudget en hij wijst erop dat hierover bij de burgers irritatie over begint te ontstaan. De voorzitter heeft hier begrip voor en zegt toe dit na te zullen gaan. Op haar verzoek wordt communicatie door de centrales hierover aangehouden. De heer Dekker licht nader toe dat de voorbereiding al is opgestart en indien in het komende SOD het BARD-artikel ongewijzigd blijft en partijen het over de MR ook eens worden dan hoeft er niet op de WG AP van 04-02-2020 te worden gewacht.

De voorzitter sluit de vergadering om 16.20 uur

Bespreekpunten buiten agenda + planning TW 11-02-2020

Regeling dubbeltelling

De heer Van Hulsen vraagt de aandacht voor de regeling dubbeltelling die ook nog op een agenda staat. Partijen hebben deze regeling geëlimineerd en door een andere vervangen. Waar niet aan is gedacht is dat de regeling dubbeltelling een uitstralingseffect heeft naar de diensttijdgratificaties. De duur deze gratificaties wordt mede bepaald aan de hand van de dubbeltellingstijd van de regeling dubbeltelling. Nu de deze regeling vervalt is het effect dat de tijd waarvoor deze meetelde voor de gratificaties ook vervalt en spreker wijst erop dat daarover geen overleg is gevoerd. Desgevraagd door de heer Van Leeuwen licht spreker nader toe dat de regeling twee effecten had: één in de pensioensfeer en één in de gratificatiesfeer. Door de dubbeltelling werden de termijnen voor diensttijdgratificaties sneller behaald. Bij de bespreking van de pensioenen is hier wel aandacht voor geweest maar bij de gratificaties niet. Volgens de heer Schilperoort is het een optie om de regeling voor de gratificaties in stand te laten, hij is het met de heer Van Hulsen eens dat deze regeling niets met de pensioenen te maken heeft.

Pm De voorzitter geeft aan dit punt, waar niet eerder bij stil is gestaan door partijen, te begrijpen en ziet het als een ongewenst neveneffect. De heer Schwab licht toe dat in de intrekking van de regeling ook een wijziging van artikel 33 IRM is opgenomen waarin staat dat de tijd tot 01-01-2020 dubbel telt op grond van de Regeling dubbeltelling. Daarna vervalt de dubbeltelling en als partijen deze willen behouden dan zal daarnaar moeten worden gekeken.

Eerste verkenning/presentatie artikel 6 en 6a Maatregel voor negatieve inkomenseffecten pensioenpremie.

Er dient onder meer nog te worden gekeken naar de teksten van de artikelen 6 en 6a van de Maatregel voor negatieve inkomenseffecten pensioenpremie. Hier is ook in het SOD over gesproken en de CCOOP gaf aan zich af te vragen of alles er nu wel duidelijk in is opgenomen. De heer Van de Hoef heeft aangegeven dat de teksten nog duidelijker kunnen worden geformuleerd. De heer Van Leeuwen merkt op opmerkingen bij artikel 6a te hebben geplaatst en dat partijen daar nog niets mee hebben gedaan waarop de heer Van de Hoef antwoordt dat deze opmerkingen hem niet bekend zijn. De heer Van Leeuwen vervolgt hierover nog opmerkingen en vragen te hebben en oppert om dat vandaag eventueel te bespreken. De heren Schilperoort en Hop wijzen erop dat dit onderwerp nu niet kan worden besproken aangezien ze het niet hebben voorbereid voor vandaag. Dat begrijpt de voorzitter maar er zou wel in algemene zin over artikel 6a kunnen worden gesproken. Dit is aldus de heer Van de Hoef een uitgebreide bepaling en hij vindt het logisch dat hierover vragen en opmerkingen zijn. Wat volgens spreker sowieso nog niet is geregeld is de correctiefactor, daar zullen partijen in technische zin nog met elkaar over moeten spreken. Er zal ook in formele zin nog moeten worden overlegd want partijen zullen moeten afspreken hoe de correctiefactor wordt bepaald. Er zijn inmiddels gegevens van het ABP ontvangen die momenteel door PwC worden geanalyseerd en spreker stelt voor om deze in een eerste sessie medio februari 2020 te bespreken. Daarbij kan een eerste verkenning van de analyse van PwC worden verricht. In een tweede bespreking zou dan een correctiefactor kunnen worden vastgesteld. Daarna kan hij worden uitgevoerd hetgeen volgens spreker ook nog de nodige aandacht zal vragen.

De tekst van artikel 6 ligt, aldus de heer Van de Hoef, nog deels bij het SOD en hij heeft nog een aantal suggesties voor verbeteringen. Naar het SOD toe is voorgesteld dat de regeling structureel moet worden ingeregeld, dit levert voor 2020 het overeengekomen resultaat op. Voor december 2019 is het anders geregeld. Voor 2020 zouden volgens spreker bedragen moeten worden aangepast, zo zal bijvoorbeeld het franchisebedrag dat er nu in staat alsmede het percentagebedrag van 9,28 geactualiseerd moeten worden naar het percentage zoals dat in het voorstel van 2020 is opgenomen. Daarin is onder meer een wijziging ten gevolge van exogene veranderingen opgenomen. Verder had ook het jaarbedrag van de debrutering ad € 761,52 dienen te staan in plaats van € 63,46. Spreker heeft ook nog een suggestie voor lid 1 sub b dat ziet op de tijdelijke toelage loongebouw. Aangezien de premiecompensatie nog in het SOD zal worden besproken wordt er in de WG AP nu niet verder op ingegaan. De techniek van de verwerking van de uitkomst kan vervolgens in de WG AP verder worden behandeld.

Er wordt afgesproken om het **TW dat is gepland op 11-02-2020 van 15.00 tot 17.00 uur** te gebruiken voor de bespreking van artikel 6a van de Maatregel voor negatieve inkomenseffecten pensioenpremie. Waarschijnlijk zal er dan een presentatie worden gegeven op basis van de ABP-gegevens door PwC. Mocht er nog tijd over zijn dan zouden ook ABP-zaken kunnen worden besproken.

ACTIEPUNTENLIJST EXTRA WG AP (MR) 22-10 + 5-11-2019 + 10-1-2020

Nr.	Onderwerp:	Actie:	Opmerkingen:
1.	FPS-2-aanstelling voor alle officieren en onderofficieren.	WG AP 22-10-2019 + 17-12-2019 bij bespreken actiepuntenlijst: Voorzitter stelt brief op met de strekking dat het om een verbetering in de vorm van een tijdelijke maatregel gaat en een communicatietekst die is overeengekomen in het SOD-	
2.	Doorvoeren verbeteringen/dienstreizen buitenland .	WG AP 22-10-2019: DC HR communiceert dat men wacht op regelgeving terwijl partijen de afspraak hebben dat verbeteringen meteen kunnen worden doorgevoerd. Defensie is terughoudend omdat het om bedragen gaat die nog niet besproken zijn. Declareren is mogelijk onder rekest. Defensie zal aandacht besteden aan de communicatie.	
3.	Bespreking Ministeriele regeling voortvloeiend uit het voorgaand besluit (SOD 19.00425 bijlagen 2 en 3 en SOD 19.00426 bijlage 4).	WG AP 22-10-2019: Wegens onvoldoende tijd doorgeschoven.	
4.	WML/Concept AMvB, hoofdstuk 6, bespreking artikel 16, lid 2, tekst ten aanzien van het defensie-specifieke minimumloon	WG AP 22-10-2019: Defensie neemt het tekstvoorstel terug en checkt AV-verslagen van 27-05-2019 en 19-06-2019 v.w.b. de lezing van het overleg m.b.t. dit onderwerp.	
5.	Art. 9.2 lid 1 concept-AMvB	WG AP 22-10-2019 + 17-12-2019 (bespreking verslag 22-10-2019) De heer Schwab beziet of er een duidelijkere tekst kan worden geformuleerd om verwarring over de interpretatie van het begrip ' woonachtig' te vermijden bij de reisaanspraken van beide groepen per plaatsingsperiode buiten Europa,	
6.	Verschuivingstoelage TOD (punt ACOP)	WG AP 22-10-2019, rondvraag: VZ laat nagaan in hoeverre naar DC HR is gecommuniceerd wanneer er sprake is van een verschoven dienst en onder welke condities deze mag plaatsvinden	
7.	Artikel 4.1 MR, wijziging art 5 IRBAD WG AP 10-01-2020, pag. 9	WG AP 10-01-2020 Defensie formuleert een nieuwe tekst en zendt deze na interne controle bij de HDP aan de centrales	
8.	Artikel 5.2 MR (wijziging artikel 9 VROB) WG AP 10-01-2020, pag. 10 en 12	WG AP 10-01-2020 - Aanpassen art 9 VROB ivm ongewenst effect verroosting - aanpassen art 5.2 lid 2	

9.	Art 5.3 A MR (wijziging Verplaatsingskostenregeling Defensie) WG AP 10-01-2020 pag. 13	WG AP 10-01-2020 - Defensie checkt of fiscus vragen kan stellen over de onbelaste tegemoetkoming	
10.	Artikel 5.3 C MR (wijziging artikel 17 Verplaatsingskosten-regeling Defensie) WG AP 10-01-2020 pag. 13	WG AP 10-01-2020 Art 17 en 18 blauw markeren en parkeren wachten op goedkeuring teksten AMvB	
11.	Artikel 5.3 E MR (Vervallen artikel 19 Verplaatsingskosten-regeling Defensie) WG AP 10-01-2020 pag. 13	WG AP 10-01-2020 Art 19 blauw markeren en parkeren wachten op aanpassing VKB	
12.	Artikel 6.3 MR (wijziging artikel 9 lid 4VROB) WG AP 10-01-2020 pag. 14	WG AP 10-01-2020 Tekst wordt teruggenomen en heroverwogen in samenhang met hetgeen bij art 5.2 MR is besproken (zie ap 8)	
13.	Artikel 8.1 MR (wijziging regeling cafetariamodel) WG AP 10-01-2020 pag. 15	WG AP 10-01-2020 Tekst wordt aangepast, optie uitruil obv jaarlijkse componenten blijft van toepassing	
14.	Artikel 9.1 (Regeling cafetariamodel Defensie) WG AP 10-01-2020 pag. 15	WG AP 10-01-2020 Dhr. Lankhorst onderzoekt hoe moet worden ingeregeld dat uitruil niet met salariscomponenten in 2021 plaatsvindt	
15.	Artikel 10.1 MR Inwerking-treding WG AP 10-01-2020 pag. 15	WG AP 10-01-2020 Aanpassen datum inwerkingtreding later dan 01-01-2020	
16.	MR-Toelichting Art. 2.2, onderdeel B WG AP 10-01-2020 pag. 16	WG AP 10-01-2020 Tekst zodanig formuleren dat duidelijk is dat premieverhoging geen exogene ontwikkeling is (F. v.d. Hoef)	
17.	MR-Toelichting Art. 4a:1 Uiterste keuzemoment aanvraag ontslag oude diensteinderegeling (uitvoering artikel 39a, eerste tot met vijfde lid, AMAR) WG AP 10-01-2020 pag 16	WG AP 10-01-2020 Tekst aanvullen met uitleg betekenis oDer en nDer	
18.	MR-toelichting art. 4.1 wijziging artikel 5 Inkomstenregeling burgerlijke ambtenaren Defensie, IRBAD	WG AP 10-01-2020 Tekst afstemmen op vandaag overeengekomen aanpassingen (zie ap 7 10-01-2020)	

	WG AP 10-01-2020 pag 16		
19.	MR-toelichting art. 4.3 aanpassing art. 5 VROB WG AP 10-01-2020 pag 16	WG AP 10-01-2020 Formulieren: verschoven dienst = dienst vv. Tijden t.o.v. oorspronkelijke rooster zijn gewijzigd	
20.	MR-toelichting art. 5.1 A wijziging artikel 1, eerste lid, onder e Regeling dienstreizen defensie WG AP 10-01-2020 pag. 16	WG AP 10-01-2020 Toevoegen inclusief Caribisch Nederland	
21.	MR-toelichting art 5.3 A wijziging Verplaatsingskostenregeling Defensie WG AP 10-01-2020 pag. 16	WG AP 10-01-2020 Huisdier wordt gewijzigd in huisdieren	
22.	MR-toelichting art. 6.3 wijziging art 9 lid 4 VROB WG AP 10-01-2020 pag. 16	WG AP 10-0-2020 Afstemmen op aanpassing art 9 lid 4 VROB (zie ap 8)	
23.	MR-toelichting art. 8.1 wijziging regeling cafetariamodel WG AP 10-01-2020 pag. 16	WG AP 10-01-2020 Voor 'maandelijks' <i>ook</i> invoegen	